

Adamus 6. Shoud - 2012. február

HATODIK SHOUD: „A valóság cső”

ADAMUS üzenete Geoffrey Hoppe közvetítésével

Fogadjátok szeretettel Adamus e2012 sorozat hatodik Shoudjának magyar fordítását, mely előben 2012. február 4-én éjjel hangzott el az amerikai Colorado Államban.

e2012 SOROZAT

2012. február 4-én éjjel került átadásra a **Bíbor Körnek**. www.crimsoncircle.com.

ADAMUS: Vagyok, Aki Vagyok, Adamus, a ti szolgálatotokra.

Üdvözöllek titeket a mai összejövetelünkön! Ma kicsi a csoport (egy hóvihár következtében). Egy bátor csoport gyűlt ma itt össze. Arrgh! (a közönség válasza: Arrgh!) Öröm itt látni benneteket és tudom, hogy sokan néznek minket online az internetről. (belenéz a kamerába) Mindannyiótokat arra kérlek, akik most néztek minket, hogy először is földeljétek le magatokat a saját széketekben otthon! Vegyetek egy jó mély lélegzetet!

Érezd a széket, vagy a hátadat a padlón a testeddel!

Vegyél egy jó mély lélegzetet és most terjedj ki interdimenzionálisan, hogy betölthesd ezt a termet az energiáddal! Így csatlakozhatsz azokhoz, akik most személyesen itt vannak ebben a teremben és fantasztikus energiáik vannak.

Vegyél egy mély lélegzetet és csatlakozz hozzánk itt, a havas Cold Creek Canyon-ban, Coloradóban!

Vegyél egy mély lélegezz és akárhol is légy, terjeszd ki magad, hogy itt lehess velünk! És azok kedvéért, akik csak most csatlakoztak hozzánk az interneten keresztül, megmutatom az itteni kilátást, a kinti havat Cauldre kérésére. (kinyitja az ajtót, ahol hóbuckák látványa fogad) Igen, jó nagy vihar söpört errefelé az elmúlt napokban, de ez nem tartott vissza benneteket attól, hogy elgyertek ide! Ez, kedves barátaim - hó (nevetés) és hideg. Van köztetek egy bátor jelentkező, aki szeretné demonstrálni, hogy milyen mély a hó? (nincs önként jelentkező, Adamus nevet) Tehát kedves barátaim, így fest a külső látvány!

A mai napon belülré fogunk vetni egy-két pillantást, tehát akik itt vagytok, vegyetek egy jó mély lélegzetet!

(szünet)

Vegyetek egy jó, mély lélegzetet! Legyetek itt, miközben a többiek csatlakoznak hozzánk és behozzák ebbe a terembe az energiáikat! Bár ez a terem nem is annyira üres!

Ah! Votre belle. Hm. (Adamus megcsókol egy nőt, aki Franciaországból érkezett) Oui. Oui. Igen! Igen! Csak miattam! Csak miattam!

VÉRONIQUE: Csak miattad.

ADAMUS: Csak miattam! Igen.

Alkalmazkodó képesség

Drága Shaumbra, hallottam a beszélgetéseiteket és itt most senkire sem akarok mutogatni, de... (nevetés, ahogy Lindára mutat)

LINDA: Milyen finom vagy!

ADAMUS: Hallottam, hogy arról beszéltek, hogy mennyire más az az Adamus, aki itt áll a kamerák, a hallgatóság és mindenki más előtt, mint az az Adamus, aki....

LINDA: Ó, igen!

ADAMUS: ...akivel a magán beszélgetéseiteket és csatornázásokat lefolytatjátok, mint ahogy ez pl. a múltkori Astrodoc show-ban is történt. Mi a különbség? Miért is van ez? Miattam, vagy miattatok?

LINDA: Vegyesen.

ADAMUS: Vegyesen. De miért? Miért van ez a különbség?

LINDA: Hát azért, mert ez az energiák visszatükröződése.

ADAMUS: Teljes mértékben. Abszolút. Az energia visszatükröződése. És amikor a maihoz hasonlóan összegyűlünk egy teremben az online becsatlakozókkal együtt, akkor más módon az energia, amivel mind együtt dolgozunk. Tudom, hogy mindannyian érzitek a különbséget aközött, amikor így jövünk össze és aközött, amikor egy tanfolyamon vagyunk, vagy egy másféle összejövetelen, mondjuk egy teleclass találkozón, de mindig, minden esetben az emberek, a Shaumbra energiája a döntő, az ő vágyaik és az, amit igazán próbálnak tenni. Ma erről fogunk egy keveset beszélni.

Az angyali létezők, akár én, akár mások...

LINDA: Szerintem a kamera előtt kissé másképpen szereted kifejezni magad.

ADAMUS: Nos, egy kicsit igen, ezt el kell ismernem. Egy kicsit. De akár egy ilyen csoport esetén, akár olyankor, amikor egyedül vagytok, ott vannak veletek az angyali létezők is, azok a nem-fizikai létezők, akik együtt dolgoznak veletek és ők is hozzátok igazítják az energiáikat. Teljes mértékben ahhoz alkalmazkodnak, ahol éppen tartotok, amire vágytok és amerre haladni kívántok. Hozzátok alkalmazkodnak.

Soha nem fognak semmi olyanra kényszeríteni, amit te nem akarsz. Nem fognak beleavatkozni azokba a dolgaidba, amiket választasz, akár tudatosan, akár... folyton megpróbálok a terem végébe sétálni, hogy az ott ülőkhöz beszéljek, de nincs ott senki. Üres a terem vége.

LINDA: Üres?

ADAMUS: Emberek tekintetében igen.(nevet)

LINDA: Hm.

ADAMUS: Tehát ők folyamatosan hozzátok alkalmazkodnak és igazodnak. A lényeg az, hogy *te* is képes vagy saját magadhoz alkalmazkodni vagy igazodni. Nem vagy egysíkú. Nem vagy egysíkú. Ahogy ezt Aandrah és On is jól tudják - többszöröseket vagytok - egy kiegyensúlyozott értelemben - őszintén remélem - többszöröseket vagytok. Sok egészséges aspektusotok van és bármilyen helyzethez képesek vagytok alkalmazkodni, legyen szó akár egy hóviharról - amihez hozzá tudjátok igazítani az energiáitokat. Akik most fizikailag itt vagytok, kivétel nélkül alkalmazkodnotok kellett valamihez, ahhoz, hogy itt lehessetek most és nem csak az utakra gondolok itt, hanem arra, hogy itt

ma másmilyen az energia. Lényegében sok izgatottság volt bennetek ma korábban, akik ma személyesen feljöttetek ide, ami nagyon eltér az átlagostól, a normálistól és időnként ez a változás igazán jó érzéseket kelt bennetek, mert végre kiléptetek a régi szokásaitokból.

De a lényeg az, hogy képes vagy magadhoz igazodni. Ne úgy kelj fel reggelente, hogy azt hiszed, egysíkúnak kell lenned és mindig mindent a megszokott, régi módon kell tenned. Fedezd fel annak lehetőségeit, hogy egy teljesen más módon közelíts magadhoz, az életedhez, a Szellemed, az Isteniséged behívásához. Az Isteniséged is hozzád alkalmazkodik.

Az Isteniséged tényleg itt van, ennek mindössze te nem vagy tudatosan a tudatában. Ezért ő hozzád igazodik - a te napjaidhoz, a te vágyaidhoz, a te érzéseidhez - ezért kérlek, legyetek nagyon rugalmasak, ahogy én is az vagyok a különféle show-k alkalmával.

LINDA: Pff!

ADAMUS: Egészségedre!

LINDA: Egészségedre! Rugalmasság! (kacarászik)

ADAMUS: Hm. Rugalmasság.

LINDA: (nevetve) Rugalmasság?

ADAMUS: Rugalmasság.

Gyökér problémák és azok oka

És ha már itt tartunk....

LINDA: Alkalmazkodás.

ADAMUS:több show is elhangzott az Astrodoc show-ban, ahol Dr. Douglas Davis-szel és Eesa csodás Lindájával együtt az egészségügyi problémák gyökér okairól beszélgettünk.

Egy átlagember a következőképpen áll egy egészségügyi problémához, ami mondjuk a szívével, vagy valami testi fájdalmával, vagy egy konkrét betegséggel kapcsolatos - tipikus esetben, amikor ezzel szembenéznek és nem orvosilag, hanem mentálisan, azt kérdezik: „*Mi a baj velem? Miért vannak ezek a fájdalmaim? Miért vannak emésztési problémáim? Mitől érzem magam annyira kimerültnek, energia szegénynek, gyengének?*”

És akkor a Shaumbra...láttam ám az előbb a videót és nagyon tetszett! „*A New Age-s lányok süket dumája*” és kifejezetten tetszett az a rész, amikor azt mondta, hogy: „*Szeretem Adamust*”.....vagyis St.-Germaint, de végül nincs különbség a kettő között. (egy You Tube videóra utal, aminek a címe: *Shit New Age Girls Say - a ford. megjegyzése*)

De drága Shaumbra... Cauldre teljesen elvesztette itt a fonalat egy pillanatra. (Adamus nevet)

Szóval a legtöbb ember félelemmel tekint az egészségügyi problémáira és megpróbálnak rájönni, hogy mit tettek rosszul és azt is, hogy hogyan lehetnének némi megkönnyebbülésre ennek kapcsán - ezért elmennek az orvoshoz, vagy talán egy gyógyítóhoz.

Beszéltünk ezekről a gyökér témákról. Mi valójában a felszíni tünet alatt meghúzódó probléma? A rádióadásban sok különféle kategóriát felsoroltam, amik általános kategóriák és amiket bárki szemügyre vehet magában.

Ősi, családi karma

A fizikai egészséghez kapcsolódó problémák - és a legtöbb esetben a mentális problémák is - az ősi,

családi karmához kapcsolódnak. Sok-sok biológiai, testi problémátok keresztül áramlik azon a vérvonalon, amibe beleszülettek, visszainkarnálódtok. És ezeket magatokra veszitek. Elfogadjátok azokat a valóságokat egészen addig, amíg elfogadjátok azt, hogy a vérvonalatok mellékterméke vagytok és így ezeket az energiákat ezzel be is hozzátok a testetekbe. Pedig ez tényleg nem a tiéd és te tényleg nem vagy azonos a vérvonaladdal. Tényleg nem.

Végül mindenki rá fog jönni, hogy kiszállhat ebből az ősi, családi karmából. És ez nem azt jelenti, hogy egy keserű vagy szomorú módon szétvágod azt a kapcsolatot. Mindössze elengeded magad attól a vérvonaltól. Mert ez a vérvonal karma egyben óriási hatással bír egy újabb inkarnáció valószínűségére, mivel amennyiben még mindig nagyon erősen kapcsolódsz a vérvonaladhoz, akkor az azt jelenti, hogy nagy valószínűséggel újra ugyanabba a vérvonalba fogsz inkarnálódni.

Ezen most egy kicsit gondolkozzatok el! Ugyanabba a vérvonalba...(Adamus mosolyog). Na igen, most egy kicsit tényleg belegondoltatok ebbe! Abba a vérvonalba, ami talán már több évszázad óta hurcolja magával a fizikai, testi egyensúlytalanságokat, abba a vérvonalba, ami bizonyos jellemzőket hordoz magával, mint például az alkoholizmus, vagy a bőség hiánya, vagy esetleg annak a folytonosságát cipeli magával, hogy mások szolgálja vagy ahelyett, hogy igazi Mester lennél.

És igazából teljesen mindegy, hogy milyen sok mindent eltervezel és teljesen mindegy, hogy mennyire megvilágosodottnak hiszed magad és abban a hitben ringatod magad, hogy amikor átkelsz a túloldalra, többet nem fogsz inkarnálódni, vagy hogy ha mégis, akkor majd egy egészséges, bőségben élő családot választasz magadnak - nos, nagyon nagy a valószínűsége annak, hogy ez nem fog összejönni. Miért? Mert ott lesz neked ez a szinte mágneses vagy elektromágneses vonzás. És ez azonnal visszazippant majd téged a Földre, ugyanabba a vérvonalba, ugyanabba a családba. A régi karmába, a régi kapcsolataidba, szerelembe, ami néhány esetben boldogságot és elégedettséget jelent, mert ennek az ősi, családi karmának elképesztő erejű a befolyása az életedre.

Ezzel most nem azt akarom mondani, hogy holnap az legyen az első dolgod, hogy felhívd a családodat és örökre mondj búcsút nekik! Nem azt mondom, hogy különülj el a családodtól, bár egy páran ezt teszik. Egyszerűen csak vegyél egy mély lélegzetet és ismerd fel, hogy talán lehetnek ők nagyszerű barátok, vagy lehettek borzasztó szülők, vagy kedves unokatestvérek, de előbb vagy utóbb egy szuverén létező elengedi magát ettől a vérvonaltól és ezt máris megtehetitek.

Sőt, mi több...(Adamus Lindára néz, majd nevetni kezd) Nézzétek csak ezt a pillantást! Ezt a tekintetet! (Lindának mondja) Most azonnal telefonálni akarsz? (nevetés)

LINDA: Ígéretetek, ígéretetek.

ADAMUS: Ezáltal, amikor elengeditek őket, lényegében megtanuljátok majd megbecsülni a rokonaitokat, a vérvonalatokat. Ekkor meg fogjátok majd érteni, hogy miért is tették azokat a bizonyos dolgokat - olyanokat, amiket egyáltalán nem tudatosan választottak maguknak, mindössze azért tették, mert alkalmazkodtak ahhoz a vérvonalhoz és a részévé váltak. És akkor majd egyszerűen rájöttök, hogy ők mindössze a nagyszüleiknek és azok nagyszüleiknek a mellékterméke voltak... és még folytatódik a sor visszamenőleg a családfán.

És arra is rá fogtok jönni, hogy valahol visszamenőleg ti is rajta vagytok a családfátokon. Az egyik korábbi inkarnációként, a Lelked egyik inkarnációjaként - aki igazából nem te vagy - de akkor így te magad is folytatod, állandósítod ezt az összes energiát, összes problémát és mindazokat a dolgokat, amik ezzel együtt járnak.

Akkor most vegyünk egy mély lélegzetet!

Ez most felvet egy érdekes kérdést, aminek Linda tudatában van és ami sok Shaumbrát érint. A kérdés az, hogy miért van olyan sok Shaumbra - részarányosan - akiknek nincsenek gyermekei? Miért van ez?

KERRI: Mert okosak. (nagy nevetés)

ADAMUS: Adamus Díjat neki! Adamus Díjat! Igen, igen és az időzítésed kedvesem, kifogástalan! Kitűnő!

LINDA: (kacarászva) Tessék drágám!

ADAMUS: Jó a válasz. Azért van ez így, mert egy részed megérti és átlátja ezt az egész vérvonal problematikát és te ebben már nem akarsz így részt venni. Nem akarsz ezt továbbadni egy másik létezőnek. Persze ezen kívül ennek más okai is vannak. Talán azért választottad azt, hogy ne szülessen gyereked, mert ezt az életedet saját magadnak szentelted, a saját lelkednek, annak, hogy megszülsz saját magadat. Miért is szülnél meg egy másik lényt, amikor megszülheted saját magad? Hm.

LINDA: Hm.

ADAMUS: Bizony.

LINDA: Kérlek.

ADAMUS: Első számú dolog. Ezek azok a gyökér problémák, amik hatással vannak az egészségi állapotra. És igen, meghallgathatók az egész Astrodoc show-t az Awakening Zone rádióban - Cauldre kért meg, hogy ezt mondjam el nektek.

LINDA: Az ősi, családi karma ennek az elsődleges oka?

ADAMUS: Ősi, családi karma.

LINDA: Oké.

Személyes karma

ADAMUS: A második számú dolog - a te saját személyes karmád, a kint lófráló aspektusaid, akik befolyásolják a fizikai egészségedet. Tegyük fel, hogy van egy nagyon leszakadt, roppant sérült, traumatizált aspektusod. Ezek hajlamosak ott körözni körülötted, ahogy a jók is persze. Nem akarom csak ezekre a leszakadt részeidre helyezni a hangsúlyt - ezekre a mérges, haragos, nagyon bosszús aspektusaidra, de ezek hajlamosak ott körözni körülöttem. Miért? Nos, ennek több oka is van.

Először is, akarnak valamit tőled, ami nekik nincs. Egy lelket. Egy lelket. Neked van lelked. Úgy értem, az a tiéd. Az aspektus a te leszakadt részed ugyan, de nem áll kapcsolatban a lélekkel. Te állsz vele kapcsolatban. Te.

Ezért ezek az aspektusok, azok, akiket mi szürke vagy sötét aspektusnak nevezünk, ott lófrálnak körülöttem és csak arra a megfelelő alkalomra várnak, hogy megragadják a Lelkedet. Arról persze fogalmuk sincs, hogy az hol lehet, vagy hogyan akarják azt magukkal ragadni, de azt hiszik, hogy ha elég sokáig várnak és ha elegendő pokoljárásom mész keresztül miattuk, akkor majd sikerül elkapniuk.

És mindeközben pedig ezek a körülöttem csellengő aspektusok - és ha észrevetted, akkor én most megragadtalak téged és nem megsimogattalak (valakit vállon ragad)...úgy ragadnak meg ezek az aspektusok, hogy beléd mélyeszti a karmaikat. Beléd mélyeszti. Ők ilyenkor a szó legszorosabb értelmében leszívják az energiádat. Mert ez tartja őket életben...ez az ételük. Te vagy a táplálékuk. Te. Olyan vagy nekik, mint egy hatalmas muffin. (Adamus nevet) Vagy egy csokis süti, vagy valami hasonló.

Tehát körülöttem lófrálnak. És leszívják az energiádat. Így maradnak fókuszáltak, így tudnak kapcsolódni és jelen lenni. Tehát, amennyiben sok ilyen aspektusod van, akkor eléggé fáradt

lehetsz. Mert elveszik az energiádat.

Ez nem azt jelenti, hogy máshonnan nem tudsz több energiához jutni, hanem azt, hogy hozzászoktál ahhoz, hogy egy bizonyos módon kapcsolódj, hogy egy meghatározott mennyiségű energiát fogadj magadba, ezért nem hozol be több energiát, de még ha meg is tennéd, akkor is csak még többet adnál az aspektusaidnak. Tehát itt van neked ez a meglehetősen érdekes és eléggé furcsa egyensúlytalan helyzet.

És miközben leszívják az energiádat - senkit sem akarok itt sértegetni - de miközben leszívják az energiádat, hatással lehetnek egy életfontosságú szervezetre, általában a vesékre vagy a májra és az ott lévő energiát kiszívják belőled. És ez legyengíti ezeket a létfontosságú szerveket. Ez aztán felborítja az immunrendszeredet és teljesen mindegy mennyi spirulinát (*alga kapszula*) vagy echinaceát (*kasvirág kivonat, mindkettő immunerősítő - a ford. megj.*), vagy ehhez hasonló dolgokat szedsz be, ez akkor is legyengíti az immunrendszeredet.

A megoldás

Vissza akarsz kapni az immunrendszeredet? Akkor engedd el ezt a személyes karmádat és a sok-sok integrálatlan, traumatizált, sérült aspektusodat! Hogy hogyan? Nos, egészen egyszerűen úgy, hogy visszahozod ezeket az aspektusokat a szeretetbe, önmagadba úgy, hogy a saját biztonságos Otthon teredben tartózkodsz, a Most Pillanatodban, ahol most vagy, a jelenedben. Hogyan teszed ezt meg? Úgy hogy lélegzel és szereted magad. Feltétel nélküli szeretettel. Ahogy már sokszor el lett mondva, ebben az életedben a legnehezebb dolog az számodra, hogy szeresd magad.

Ezért inkább eltereled erről a figyelmedet. Bármire képes vagy, csak hogy ne szánj időt saját magad szeretetére. Inkább drámázol, csak hogy elvond magadról a figyelmedet. Intellektualizálsz a dolgokat, vagy filozofikus eszmefuttatásokba bocsátkozol, de ez mind csak elterelés, figyelem elvonás.

Mindig elámulok ezen a csodálatos tanfolyamon, amit Tóbiás tartott és aminek a neve a Szexuális Energia Iskola, aminek a lényege önmagad szeretete és ő gyakorlati tanácsokat is ad erre vonatkozóan. Helló Vaku! (mondja David Schemel-nek, a fotósnek)

DAVE: Namaste.

ADAMUS: Namaste. Az Kuthumi. Én Adamus Vagyok. Ez...(nevetés) „Üdvözlöm Uram!” Igen.

DAVE: Köszönöm.

ADAMUS: Nem, nem, ezt neked kellene nekem mondanod: Üdvözlöm, Uram!

DAVE: Üdvözlöm, Uram!

ADAMUS: Köszönöm. (nevetés) Hol is tartottunk? (nevetve)

Tehát mindezek a figyelem elterelések csak arra jók, hogy ne szeresd magad. Amikor szereted magad, akkor elengeded a személyes karmádat és akkor semmi miatt sem kell büntudatot érezned. Érzed, pedig nem kellene. Semmi miatt. *Semmi miatt!* De te azt mondod: „*Nos, ez nem így van, mert én tényleg valami borzasztó dolgot tettem és ennek a terhéért most már mindig magammal kell cipelnem.*” Nem, nem kell! De te azt mondod: „*De valakit tényleg nagyon megbántottam és nagyon förtelmesen, rettenetesen bántam vele. És ezt muszáj magammal cipelnem. Inkább elviselem a fájdalmat és a szenvedést az életemben azért, amiért azt a szörnyűséges dolgot tettem. Mert ha nem teszem, akkor talán megint megteszem ugyanazt a borzalmas dolgot*” (Adamus ostor csattanást utánzó hangokat ad ki és olyan mozdulatokat tesz, mintha magát ostorozná) Ostor suhintás. Korbácsolás.

De nem teszel ilyet többé. Egyáltalán nem. Miért nem próbálsz meg legalább? Próbáld meg egy

héten keresztül - hogy elengeded az összes büntudatodat, lelkiismeret-furdalásodat, rossz érzésedet, azt az érzést, hogy ha tényleg a saját hatalmadban állnál, akkor rossz dolgokat tennél. Nem fogsz rosszat tenni. Itt és most azonnal elengedheted ezt a személyes karmádat. És akkor az aspektusaid is haza tudnak jönni - végre a biztonságos teredbe, a szereteted terébe - mert mindössze ezt akarják. Olyanok ők, mint az otthonról elszökött kisgyermek, akik semmi másra nem vágnak, csak elfogadásra és szeretetre. De amennyiben nem fogadod el magad, akkor van egy részed - sok részed, akiket az aspektusaidnak nevezel - akik odakint eltévedve, áznak, fáznak éhesen a hidegben és nagyon, de nagyon haragosak, gyűlölettel teliek, csalódottak - nem állnak készen a hazatérésükre.

Próbáld meg szeretni magad! Ez a szeretet hónapja - ugyan a kitalált szereteté, de attól még a szeretet hónapja. Próbáld meg szeretni magad!

Tömegettudat

Akkor jó! A következő dolog a listán. Mi is volt a következő a listán a rádió adásban?

LINDA: Nem emlékszem.

ADAMUS: Ó! Nem emlékszel! Nos, akkor jöjjön a tömegettudat, a környezeti hatások. A környezeti hatások. Sok energia található a tömegettudatban, amit még mindig megcsapoltok, amit még mindig elhisztek. És a tömegettudatban rengeteg egyensúlytalan energia, sok betegség található. Másoktól kapod el a megfázást és az influenzát. Szerinted miért? Nem azért, mert a rendszered lemerült. Nem azért, mert összeszedtél valamit, hanem azért, mert még mindig hiszel a tömegettudatnak. Az influenzák és a megfázások ilyenek. Átadódnak. De nem a kis baktériumok. Bár a végén ez történik, de ez az egész a tömegettudat hatása.

Mindenki megfázik. Mindenki influenzás. Ezt hallod a hírekben : „*Megérkezett az influenza szezonja!*” És ilyenkor mi történik?

SHAUMBRA 1(nő): Megbetegszel.

ADAMUS: Megbetegszel. Abszolút. Abszolút.

SHAUMBRA 2 (férfi): És azt mondják, hogy oltasd be magad!

ADAMUS: Oltasd be magad, na igen, de a tömegettudat mit is mond ezekről az oltásokról?

LINDA: Azt, hogy megbetegítenek.

ADAMUS: Azt mondják, hogy ez egy összeesküvés elmélet. Hogy higanyt, ólmot meg isten tudja mit visznek be ezzel a szervezetedbe, vagy ami még rosszabb, hogy mikrochip-et ültetnek így beléd. Igen.

Ez az egész a tömegettudat terméke. Van egy új járvány, amiből egyre többet fogtok látni ebben az évben - egyre többet. A megmagyarázhatatlan tikkelések. Tikkelések. (Adamus rángatózik és imitálja a szem és arc tikkélést) És az történik, hogy ez a szó szoros értelmében keresztül terjed a tömegettudat hullámain és egy vagy két ember megkapja - látjátok, én most ezt mind átadom nektek (nevetés) - majd hirtelen már mindenki rángatózik és amikor az orvosok ezt kivizsgálják, akkor valami tényleg lószar magyarázattal állnak elő. „*Biztos az ivóvíztől van.*” Szerintem nem (tikkel a szemével). Szerintem nem. Szerintem ez a tömegettudat befolyása.

Ha most, miután hazamentek innen, elkezdtek tikkelni és ezt nem tudjátok irányítani, ahogy mondjuk a csuklást sem, ne aggódjatok, holnapra elmúlik!

LINDA: És ezzel szitkozódó szavak is együtt járnak, vagy csak a tikkelésről van szó?

ADAMUS: Számodra szitkozódással is jár! (nevetés)

LINDA: Á, így végre megtehetem!

ADAMUS: A lényeg az, hogy az egészséggel kapcsolatos problémáknak meg vannak a maguk gyökér okai. Igazából nem vagy beteg. A betegség mindig egy energia egyensúlytalanság manifesztációja és azok túlnyomó része ezekből ered. (az ősi, családi karmából, a személyes karmából és a tömegtudatból) És ezt többé már nem kell elfogadnotok. Tényleg nem. Tényleg nem.

Akkor vegyünk egy mély lélegzetet... a tömegtudatra!

Energia környezet

Szóval a tömegtudat. És igen, vannak környezeti okok is. Tudjátok angyali létezőként eljönni ide a Földre, ebbe a nagyon sűrű formába - ezt én is érzem most. Nem túl gyakran jövök ilyen közel, de én is érzem ezt a sűrűséget Caudre testében és nálatok is. Olyan, mintha össze lennétek préselve vagy nyomva és a legnehezebb dolog ebben az egészben az, hogy közben elveszítitek annak tudását, hogy igazából mi létezik ezen túl. Elveszítitek a képzeletre, a szabad és nyitott érzésre való képességet - az érzékelő tudatosságot. Annyira nagyon össze vagytok préselve, hogy ez az érzékelő tudatosság mindössze azokra a dolgokra fókuszálódik - amit ismertek - a látásra, a szaglásra, a hallásra, az érintésre és az ízlelésre.

Ez tényleg, igazán kínos, rettenetesen kínos és léteznek olyan környezeti - energetikai környezeti - okok, amik miatt megbetegszetek, mert az angyali energiátok egy része még mindig nem akar itt lenni, mert ezt rendkívül nehéznek találja. És nehéz is, mégis, ezzel együtt ez a létező legnagyobb érzéki kaland, amiben valaha is részed lehet. Valaha is!

Angyalok sorban állnak és csak arra várnak, hogy átvegyék a helyedet - nem abban az értelemben, hogy beléd sétáljanak, hanem, hogy átvegyék a helyedet, mert ez egy elképesztően érzéki kaland! És mivel ők erre a saját nézőpontjukból tekintenek, abszolút nem aggódnak úgy, mint ti amiatt, hogy eltévednek majd ebben a valóságban, mert először is, léteznek Felemelkedett Mesterek, akik most idejönnek, hogy *élő* Felemelkedett Mesterek legyenek. Hogy ők is megtapasztalják, hogy lehetséges ebbe mélyen belemerülni, elfelejteni azt, aki vagy, majd ennek az ellenkező oldalán felbukkanni.

Szóval arra várnak, hogy idejöhessenek. Várnak erre az érzéki kalandra, de ők azt is meg akarják tapasztalni, hogy az életet tényleg, igazán lehet élvezni! Ez nem csak arról szól, hogy csak szenvednek, majd felemelkednek, tudjátok.....ahogy ezt Tóbiás is tette az ezen a bolygón töltött utolsó pár napján, mire végre valahára megvilágosodott. Figyelnek. Figyelnek, mert látni akarják az *új* Felemelkedett Mestereket, akik sok-sok éven át itt fognak maradni.

Akkor erre igyunk egyet!

Ha már az italookról beszélünk, úgy tudom, hogy akad egy kevés belőle ott hátul. Akár ki is nyithatnánk a közönség részére! Elég bátrak voltak, hogy józanul fel tudtak ide jönni és most leküldjük őket a hegyen...

LINDA: Vigyázz a szádra!

ADAMUS... teljesen józanul. Teljesen józanul! Igen, úgy!

Tehát drága barátaim, gyökér problémák. Ezek a gyökér problémák a mentális egészségedre is hatással lehetnek. Ez egy másik beszélgetés témája, de most kivétel nélkül mindenkit arra kérek, hogy vegyetek egy mély lélegzetet! A tested tudja, hogyan újítsa meg magát anélkül, hogy be kellene azt szennyezned mindenféle külső dologgal, anélkül, hogy rengeteg gyógyszert vennél be, anélkül, hogy komoly fegyelmet erőltetnél magadra, amivel csak még nagyobb szenvedést mérsz a testedre....

(Suzy egy kis bort kínál neki. „*Á, én leszek az utolsó - de siess!*” Adamus és a közönség nevet)

SART: Ürítsük fenéig az üveget! (nevetés)

ADAMUS: A tested tudja, hogyan gyógyítsa meg magát és ezt most akkor csináljuk is meg! Legyen ez egy... na igen, egy tapasztalás, egyszerűen csak tegyük meg!

Vegyél egy mély lélegzetet és ismerd fel, hogy te nem vagy azonos az őseiddel! Még csak a személyes karmáddal sem vagy azonos! Bármikor elengedheted ezeket, amikor csak akarsz!

Emlékszem azokra az időkre a Misztérium Iskolákban, ahol a tanároknak és nekem konkrétan küzdenem kellett, amikor megpróbáltam elvenni a személyes karmát a tanítványok némelyikétől. Nem engedték, nagyon ragaszkodtak hozzá. Hiszen a személyiségük részét képezte. És azt mondtuk: „*Nem! Itt és most elengedheted! Bármit! Az egészséget!*” De ők ennek ellenére továbbra is ragaszkodtak a karmájukhoz. Szerintem ettől érezték úgy, hogy kapcsolatban állnak magukkal. Egy kevéske szenvedéstől sokkal előbbnek érezték magukat egy eléggé fura módon. Egyszerűen képtelenek voltak elengedni a problémáikat. De ma, mi ezt itt megtehetjük!

És akkor ezt mi... egy kis borral fogjuk megtenni! Nincs hozzá esetleg egy kis ostyátok? (nagy nevetés)

Amikor mindenki kézhez kapja a maga pohár borát és ti, akik online néztek minket, ti is igyatok egy kis vizet vagy egy pohár bort!

Mielőtt meginnánk az italunkat - amit a feltételektől mentes egészségetekre fogunk meginni - tehát ürítsük akkor poharunkat a ti feltételektől mentes egészségetekre, az ősi, családi és a személyes karmától való szabadságotokra, valamint a környezeti hatásoktól és a tömegtudattól való szabadságotokra! A szuverén egészségetekre! A testetekre, aki tudja, hogyan újítsa meg magát és hogyan tartsa magát folytonos egyensúlyban!

Akkor most először szagoljatok bele... ez nyilvánvalóan nem francia bor. Hm. (nevetés) Ezt nem hiszem el! A Mademoiselle nem tud meginni egy pohár bort, ha az nem francia. Először szagoljatok bele! (megszagolja a bort)... nyissátok meg ezt az érzékszerveteket! Á! Igen! És éppen csak, hogy a nyelvetek hegyével kóstoljátok meg... a szuverén egészségetekre!

(szünet)

Hmmm. Bizonyíték gyanánt fotók is készültek. (Adamus nevet) Igen! És most igyatok meg, az abszolút egészségetekre és engedjétek meg, hogy a testetek megújítsa magát! Áh! Hm.

Nem a mennyiség, hanem a minőség számít! Nem kell ahhoz meginnod egy üveg bort, hogy egészséges legyél, hanem a lényeg az, hogy képes legyél egy szertartásos kortyot inni belőle!

Úgy látom, hogy ez az egész fizikai egészség téma egyre inkább felerősödik a Shaumbráknál. Hogy miért? Azért, mert ahogy egyre közelebb kerülsz az igazi tudathoz, azok a problémák, amik eddig el voltak tárolva a testedben, most elkezdnek előjönni, felbukkanni - a különféle fájdalmak, azok a vérvonalbeli, családi karmikus betegségek, amik az elengedést akarják - és ezért van az, hogy ezek most a felszínre jönnek sajnálatos módon. Néha rátok tör egy kis rák pánik vagy egy kis cukorbetegség ijedelem, amik azt mondják nektek: „*Ez nem a te problémád. Készen állsz az elengedésére? Vagy továbbra is ragaszkodsz hozzá, ki akarsz játszani és megengeded, hogy az eltereljen téged?*” De itt és most, ebben a pillanatban vehetünk egy mély lélegzetet és mindezeket elengedhetjük! Ezek nem a tieitek. Te egy szuverén létező vagy, akik abszolút képesek vagy megújítani a saját testedet egyszerűen és könnyen, egy korty borral, egy korty vízzel, vagy egy kis csokis sütivel. Ez nem számít.

Akkor most vegyünk erre egy mély lélegzetet és térjünk rá a mai témánkra!

Mit akarnak az emberek?

Felteszem tehát a kérdést: Mit akarnak az emberek? Nem ti, kedves, drága Shaumbra, hanem egy átlagember - szükséged lesz egy új papírlapra (mondja Lindának) - mit akarnak az emberek?

JOANNA: Biztonságot.

ADAMUS: Biztonságot. Igen és most nem visszük oda a mikrofont, hanem beszéljétek hangosan és én majd megismétlem, hogy mindenki hallja, aki online néz bennünket és akik egyben itt vannak ebben a teremben is mostanra.....remélem.....remélem kiterjesztettétek magatokat és idejöttetek hozzánk.

Tehát biztonságot. Abszolút. Ez egyrészt egy érdekes, egy nagyon érdekes dinamika. Hiszen bárki számára, aki spirituális pszichológus - ennek az égegyadta világon semmi értelme. Egy részed nem akar itt lenni, panaszkodsz az életről, de közben mégis biztonságot akarsz. Még a tegnapiánál is jobban be akarod zárni magad. De biztonság, ez jó.

Jó. Mit akarnak még az emberek? (többen is mondják: Elfogadást) Egyszerre csak egy beszéljen! Mindenki egyszerre mondja nekem! Elfogadás. Elfogadás és elismerés, igen, ami már önmagában véve is egy érdekes dolog. Hogyan akarhat bárki is elfogadást és elismerést kapni másoktól, amikor képtelen saját magát elfogadni és elismerni?

Ha most néztek minket és amennyiben elfogadással kapcsolatos problémátok van, amennyiben úgy érzitek: „*Mások egyszerűen csak nem fogadnak el engem, nem értnek meg engem*” ez azért van, mert te nem fogadod el és nem érted meg magad! Jól hallottam, hogy valaki most erre azt mondta, hogy: „*Ó, a francba?*” (Adamus és a közönség nevet)

SART: Szar!

ADAMUS: Igen. Elfogadást és elismerést akarnak. Ebben a személyiségben vergődnek és küzdenek önmaguk elfogadásáért. És eközben folyton csak másoktól akarják ezt megkapni. És szinte soha, egyetlen egyszer sem jut eszükbe az, hogy magukat fogadják el vagy ismerjék el. Ezért aztán mások elfogadását keresik. „*A szüleim elfogadnak engem? A kollégáim elfogadnak engem? A feleségem vagy a férjem elfogad engem? Az átlagember az utcán elfogad engem?*” Vagyis állandóan mások elfogadását akarják.

Elismerést vagy megerősítést akarnak másoktól kapni arra vonatkozóan, hogy jól végzik a dolgukat - de amennyiben *ők maguk* nem hiszik el, hogy jó munkát végeznek emberként, akkor soha senki sem fogja róluk azt gondolni, hogy jól végzik a dolgukat, értitek? Tehát abszolút: elfogadás és elismerés. Állandóan ezt keresik.

Mit keresnek még az emberek?

SHAUMBRA 3: (nő) Boldogságot.

ADAMUS: Boldogságot. Az örökké megfoghatatlan boldogságot. Mit jelent a boldogság? (a közönség bizonytalanul válaszolgat)

SHAUMBRA 3: Belső örömet.

ADAMUS: Belső öröm. Szerinted az emberek többsége képes egyáltalán lebetűzni a belső öröm kifejezést?

SHAUMBRA 3: Valószínűleg nem.

ADAMUS: Valószínűleg nem. Nem.

SHAUMBRA 3: Oké. Akkor a boldogság alá tegyük be a materialitást!

ADAMUS: Jó tegyük! Igen, igen. És tökéletesen igazad van, mert folyton ezt hallom. Az egyik

bámulatos dolog a nem fizikai formában való létezésben az, hogy ha ráhangolódsz, akkor tényleg képes vagy hallani azt a sok imádságot. És bizony rengeteg imát elmondanak az emberek éjjelente szerte az egész világon. És az imák nagy részét szentekhez, istenekhez vagy a gurukhoz, vagy az ismeretlenhez címzik és a legtöbbször így hangzik: „*Drága Istenem, én csak boldog akarok lenni!*” Mintha ez Istenen múlna?! Szerinted, de mégis, csak nem Isten fog téged boldoggá tenni?! Ez meglehetősen érdekes és...ó, egy egész kabaréestet tudnék az imákról írni! Szerintem meg is fogom tenni. (nevetés)

Egy egész kabaréestet tudnék készíteni arról, hogy amikor az emberek a boldogságukért imádkoznak, akkor általában mit is értenek ezalatt? És akkor vetek erre egy energetikai pillantást! Általában azt jelenti, hogy mérgesek a házastársukra vagy a partnerükre és a boldogság számukra egyet jelentene azzal, hogy a házastársuk vagy a partnerük legyen hozzájuk kedvesebb! Az egyáltalán nem jut eszükbe, hogy talán *saját maguknak* kellene kedvesebbnek lenni magukhoz! És a boldogság gyakran azt jelentené számukra: „*Olyan munkát szeretnék, amit tényleg szeretek!*” De amikor megkérdezem őket - mert úgy teszek, mintha valami arkangyal lennék - és megkérdezem őket, hogy: Mégis, milyen munkát szeretnél? Milyen munka tenne téged boldoggá?

„*Nos, nem is tudom. Olyan, ahol az emberek kedvesek hozzám, ahol nem kell olyan sokat dolgoznom és mégis sok pénzt keresek. Talán egyáltalán nem is kell dolgoznom. Talán csak otthon ücsörögnék.*” És egyáltalán nem értik ezt a boldogság dolgot. Az a boldogság, ha minden este étteremben vacsorázol? De akkor meg meghízol és akkor nem leszel boldog magaddal!

Ez az egész boldogság dolog egy nagyon semleges vagy meg nem határozott állítás. „*Boldog akarok lenni!*” Szerintem ez igazából azt jelenti, hogy nem vagy boldog. Valamiféle beteljesületlenséget feltételez. Keresnek valamit, de fogalmuk sincs róla, hogy egyáltalán mit is akarnak!

Szóval ez egy érdekes játszává válik és remélem nem vagyok túl durva!

LINDA: Folytasd csak!

ADAMUS: Csak megpróbálok egyértelmű lenni szerintem. Világos.

De akkor ez a megfoghatatlan boldogság érdekes játszójává válik - ami mindig valahol máshol található, soha sem itt, hanem mindig máshol. „*Akkor lennék boldog, ha a gyerekeim okosabbak lennének! Boldog lennék, ha egy kicsivel fiatalabb lennék, ha nem lennének ezek a testi problémáim, ha nem lettek volna olyan rossz szüleim, akiktől ezt az érdektelen külsőt kaptam!*” Látjátok, ez tényleg egy játszává válik.

Remek. Mit keresnek még az emberek?

LINDA: Szeretetet!

ADAMUS: Szeretetet! Na gyerünk! Mi a szeretet? Á, ez egy dal. (énekelve) What is Love?

KERRI: (Folytatja a dalt) „Baby don't hurt me!” (kedvesem, ne bánts meg!)

ADAMUS: Hogy mondod?

KERRI: Így áll a dalban: Kedvesem, ne bánts meg - mert ez a két dolog kéz a kézben jár!

ADAMUS: Oké, folytasd csak! Gyerünk! Fel is állhatsz! Szeretnél ünnepelt híresség lenni?

KERRY: Nem!

ADAMUS: De igen! Te tényleg ünnepelt híresség akarsz lenni! (Adamus nevet)

KERRY: Nem.

ADAMUS: Szóval mi a szeretet? Ez egy érdekes dolog. Én azt állítom, hogy a tömegtudatos

hiedelem a szeretetről általánosságban véve torz, mert a szeretetet általában azokkal a szülőkkel társítják, akik visszaéltek veletek. Nem mindenkivel...de sokakkal...a legtöbb emberrel....a szélsőséges nagy többséggel. (nevetés)

Hányan hallottátok ezt a szüleitektől: „*Most megpofozlak!*”...vagy hogy: „*Meg foglak fosztani valamitől, megvonok tőled valamit, de csak azért, mert szeretlek.*” És ez az egész a szeretetnek egy igen érdekes energetikai meghatározását állítja be.

Online hallgatóság - erről nem kérdezem meg a személyesen jelenlévőket - hányan váltatok el? Egynél többször? Kettőnél többször? Ó, csak folytassátok...Oké. Ötnél is többször? Biztosan szerelemből házasodtatok meg! Nos, lényegében egyáltalán nem! A legtöbben nem szerelemből, szeretetből házasodtatok meg. Hanem az a karma volt! Voltatok már máskor is együtt. Voltak dolgok, amiket együtt akartatok kidolgozni és megélni. Ezért újra összejöttetek. Találkoztatok egymással. „*Ó, én ismerlek téged! Biztosan te vagy a lélektársam!*” Nem, mindössze máskor is voltatok már együtt. Voltak dolgok, amiket ki akartatok dolgozni. „*Talán majd ebben az életben sikerül*”

Az igaz szerelmet, szeretetet nem fogjátok addig egy másik emberben megtalálni, amíg nem találjátok azt meg saját magatokban. Soha nem lesz egy egyensúlyban lévő és egészséges párkapcsolatod addig, amíg saját magaddal nincs egészséges és egyensúlyban lévő kapcsolatod. És onnantól kezdve minden kapcsolatod teljesen másmilyen lesz. Nem a táplálkozásról, a leszívásról fog szólni. Nem arra fogod majd használni azt a kapcsolatot, hogy általa kiegyensúlyozd a saját maszkulin vagy feminin oldaladat, vagy akármit. Soha többé nem fogsz újra azért társat választani magadnak, hogy kiegészíts valamit magadon belül.

És már hallom is, hogy valaki azt kérdezi: „*És akkor mi a helyzet a kutyám vagy a macskám iránt érzett szeretetemmel? Mi a helyzet ezzel a fajta szeretettel?*” Közel jársz, mert a háziállatok lényegében önmagatok kiterjesztései. Nem közvetlenül te vagy az, mert akkor nem tudnád annyira szeretni azt a kisállatot, hanem az energiádat szereted abban az állatban. És ezért ez a részét képezi annak a folyamatnak, hogy megtanuld szeretni magad. Ha képes vagy szeretni az állataidat, a háziállataidat, ezeket az áldott lényeket, akkor foghatod ugyanezt a szeretetet és megtanulhatod ugyanígy szeretni magad. Vau-Vau!! (Adamus ugat, majd nevet) (valaki beszél: Miau!) Igen, miau!

Mit akarnak még az emberek? Gyerünk! Ne...

KERRI: Elterelést.

ADAMUS: Elterelést. Abszolút. Igen. Elterelést és ezt meg is kapják. Elterelést. Nem tudják, hogy el akarják terelni magukat. Ezt nem fogják így fel, de mégis, pontosan ezt teszik. Ez egy gyökér ok. Ez egy energetikai dolog. Ezt akarják.

Hogy-hogy a pénz még nem került fel a listára? Pedig sok minden leegyszerűsíthető erre a dologra - a pénzre - mert a pénz adja meg a biztonság érzetet. Azt hiszed, ha van pénzed, akkor jobban elfogadnak, akkor majd boldog leszel és mindenki szeretni fog téged és akkor meg szépen el fogod terelni magad az összes pénzeddel.

Igen, ez jobban a nyugati kultúrákra igaz - hallom. Ez ma egy nagyon zajos közönség, nem ti, hanem azok, akik online csatlakoztak hozzánk. Tudjátok, sokkal hajlandóbbak akkor beszélni, amikor nem itt ülnek. Hallom, ahogy kiabálnak a számítógépük előtt ülve! „*Igen! Ez egy nyugati dolog!*” Igen, kétség kívül. De ez a bőség dolog ám nem csak a dollárról, a peso-ról vagy az euro-ról szól. Mindenki a pénzt akarja, mert ez egy tömegetudatos játszma. Ez egy óriási dolog, ami bele lett szöve a tömegetudat szövetébe - az árucikkek, az anyagi dolgok, a biztonság.

Ezért ez nagyon is benne van a tömegetudatban. A legtöbb törekvés vagy tevékenység erre irányul. És mindenkinek, aki itt van - akár fizikailag, akár nem fizikailag - nektek is őszintének kell lennetek magatokkal ezen a téren. Ha lenne három kívánságotok, akkor abból az egyik a pénz lenne, vagy azt

mondanátok, hogy: a „Bőség”, mert...igen, a készpénz, a készpénz, a készpénz. Nem a hitelt, nem egy huszonnégy éven át tartó főnyeremény kifizetést akartok, hanem készpénzt, de most, azonnal! És akkor ezt bőségnek nevezitek, mert ez így jobban hangzik. Nem igaz? Dehogynem. „A bőséget választom.” Nem! Pénzt akarsz. (nevetés)

Tehát ez egy probléma. Ez hatalmas és soha ne éreztetek emiatt büntudatot! Ez csak energia. Csak energia. Ennyi az egész. Ez egy energia, ami a legkisebb közös nevező. Mindenki hozzájárult ahhoz, hogy ezt fogja használni a kereskedelem céljából és ha hiszitek, ha nem, ez a bolygó - és engem nem érdekel, hogy a politikusok mit mondanak - de ez a bolygó át fog térni a közös valuta használatára. Lehet, hogy lesznek egyéb al-valuták, de előbb vagy utóbb ez lesz. Csak ennek van értelme. Miért is lenne ez a sok különféle valuta, amit úgyis át kell váltanotok, ha utazni akartok, amit könnyű megtenni manapság és utána megint át kell váltani, amivel csak a pénzváltók járnak jól. Tudjátok Yeshua mit érzett a pénzváltók iránt....volt egy kis asztalborogatás.

Tehát meg fogtok egyezni egy közös valutában és esetleg lesznek jobban lokalizált valuták is, de előbb vagy utóbb, tudom, hogy egy páran azt gondolják, na nem közületek, hanem vannak olyan emberek, akik azt gondolják, hogy ez az egy világtanács nagy összeesküvése. Akkor erre most kitérnék egy kicsit.

Világpolgárok

Utolsó, St. Germainként élt életemben sok időt és sok erőfeszítést tettem, hogy Európát megpróbáljam egyesíteni. Európának meg voltak a maga kis királyságai, hűségbirtokai és irányító, kontroll központjai. Még csak nem is igen kormányok voltak ezek, csak irányító központok. És alapvetően arra vesztegették az idejüket, hogy egymással harcoltak. És az elképesztő az volt, hogy az egyik évben két ország harcolt egymással, míg a másik évben már ez az előbbi kettő összesövetkezett egymással és egy harmadik ellen kezdtek csatázni. És ez így folytatódott, megállás nélkül.

Sok élet került így elvesztegetésre. Sok energia ment pocsékba. És ami mindennél fontosabb, ez drámai hatással volt a tudatra, a tudatnak a kiterjedésre vonatkozó képességére. Végül elérkezett egy pont, amikor azt éreztem, hogy Európa visszacsúszik a sötét korokba, de még egy annál is sötétebb korszakba, mint amit már megélt. Kicsúszott a tudatból és még inkább elveszett.

Tehát ott volt ez az erőfeszítés, hogy megpróbáljuk összehozni Európát, hogy az világító torony lehessen a világ többi részének. És egy határig, ez működött. Egy határig, mert még vannak problémák, nem Európa miatt, hanem a tömegetudat miatt, az emberi állapot miatt, azért, mert az emberek - én próbálnék erről itt nyíltan beszélni, de Cauldre megpróbál diplomatikusan fogalmazni, ezért most kicsit küzdünk itt egymással - tehát mert az emberek képesek egy darabka föld kapcsán egymásnak esni, képesek az őseik miatt harcba szállni, olyan dolgok miatt csatáznak egymással, amik teljességgel jelentéktelenek, ahelyett, hogy megnyitották volna a tudatukat és globális, világpolgárként, az univerzum polgáraiként, egy emberi lényként tekintettek volna saját magukra, valami sokkal nagyszerűbbként, mint az a ház, amit a nagyszüleiktől örökölték, vagy mint az a darabka föld, ami mindig is a családjuké volt, vagy mint a nemzetiségük. Ezek a dolgok ma már nem számítanak és ezek azok a dolgok, amik nem engedik meg, hogy a tudat kiterjedjen ezen a bolygón.

Ők a szó legszorosabb értelmében visszafognak *titeket*, emiatt a tudati háló miatt. És mindenki harcol a saját kicsike kis darabka földjéért és azért, hogy a dolgokat továbbra is úgy kell tenni, mint ahogy mindig is tették és mindenki harcol valamiért, ami régi és készen áll a változásra és változni akar.

Te nem amerikai vagy. Te nem - nos, igen, te francia vagy (Véronique-nek). De ti, a többiek nem

amerikaiak, nem spanyolok, nem németek és nem hollandok vagytok. Világpolgárok vagytok és aztán következnek a franciák. (Adamus nevet)

Drága Shaumbra, köszönöm nektek, hogy megengedtetek, hogy egy kicsit elkanyarodjak a témánktól. De az emberek olyan dolgokhoz ragaszkodnak, amik már egyáltalán nem szolgálják őket. Miért? Mert nem akarnak változni, mert félnek a változástól, mert azt hiszik, ha visszatérnek ahhoz, amit 50, 100 vagy 2000 évvel ezelőtt tettek az emberek, az majd valahogy jobbat teszi a dolgokat.

Akkoriban régen szívás volt. Tényleg az volt. Az energia sűrűbb volt. Sokkal több volt a kontroll, az irányítás és minden létezőnél nagyobb volt az igazságtalanság. Kevesebb volt a szabadság. A dolgok sokkal durvábbak voltak.

Mindig elképedek, amikor egyesek vissza akarnak térni az atlantiszi időszykhoz. Persze voltak szép dolgok Atlantiszban, az étel nagyon finom volt, de egyáltalán nem volt olyan nagyszerű az egész. Nem rendelkeztek nálatok nagyobb mágikus erővel. Mindössze más technológiát használtak. Ennyi az egész.

A Lemúriaiak! Érdekes idők, amennyiben szeretsz a dzsungelben élni félig ember és félig állat alakban. De most van itt az idő! Ez az!

Tehát ismételtelen - ma egy kicsit sokat beszélek. Remélem nem bánod drága szívem. (megcsókolja Lindát)

Mit akarnak még az emberek

ADAMUS: (nevetve) Igen, abszolút. Mit akarnak még az emberek?

SHAUMBRA 4 (férfi): Valamiféle célt.

ADAMUS: Célt. Abszolút, köszönöm szépen. Köszönöm. Célt. Miért? Miért?

SHAUMBRA 4: Jó kérdés.

ADAMUS: Jó kérdés. Ez viszonylag könnyű. Miért akarnak az emberek célokat?

SHAUMBRA 5 (nő): Mert ez ad számukra értelmet.

ADAMUS: Mert ez ad értelmet az életüknek. Tudjátok ez ad nekik értelmet, de egy bizonyos értelemben ez egy elterelés. Ez lehet csodálatos, de lehet elterelés is.

Valaki azt mondja: „*Én repülőgép pilóta vagyok*” például. Ez az én célom. Vagy, hogy „*én egy spirituális gyógyító vagy tanító vagyok*.” Ez egy cél. Vagy bankár, vagy bármi. Ez egy cél és ez lehet egy megszokott kerékvágás is. De ettől érzik úgy magukat, mintha valami dolguk lenne itt a Földön.

Hányan vagytok - és ehhez nem kell, hogy felemeljétek a kezeteiket - hányan vagytok itt olyanok, akik azt mondjátok: „*Nos, én szülő vagyok. Ezért vagyok itt, ebben az életben.*” Nos, nem. Nem igazán. „*De igen, hiszen az életben számomra a gyerekeim a legfontosabbak.*” Nos és tényleg ezt akarod, hogy nekik és az ő gyerekeiknek is ez legyen majd az életükben a legfontosabb? És majd az unokáid gyerekeinek is ez legyen a legfontosabb dolog az életükben? Akkor mindennek a célja csak az lenne, hogy legyenek gyerekeink és ezt továbbadjuk nekik? Nem is létezik akkor itt egy ennél kicsikét magasabb cél? A gyerekek csodálatosak. Ez a folytonosság és a kiterjedés egy módja, de nem a beragadtságé.

Az emberek tehát célokba kapaszkodnak. A vihar kellős közepén is a céljaikhoz ragaszkodnak. Életük árán is képesek a céljaikba csimpaszkodni. És ezt arra használják fel, hogy önmaguk előtt igazolják az életüket. Majd átkerülnek a másik oldalra - és egy nap egy kabarét fogok erről készíteni

- mert egy vicces dolog történik, amikor az emberek átkelnek a túloldalra - nagyon gyakran azt mondják: „*És én az egész életemet arra vesztegettem el? Arra?!*” És az, a legtöbb esetben még csak örömet sem nyújtott. És akkor felismerik, hogy rengeteg energiát fektettek bele valami olyan dologba, ami tényleg nem is volt olyan fontos.

Oké, még egy vagy két dolog jöhet! Mit akarnak az emberek?

SHAUMBRA 6 (nő): Egészséget.

ADAMUS: Pardon?

SHAUMBRA 6: Egészséget.

ADAMUS: Egészséget. Egészséget. Abszolút. Egészséget. És tudjátok, ez érdekes. Ezzel a rengeteg dinamikával, ami történik, ők egészséget akarnak - ez egyértelmű, hiszen az ember jól akarja érezni magát. Apropos a fájdalom - amit aztán egyáltalán nem akarnak - a fájdalom az teljesen az elméből ered. Nem a testből.

LINDA: A szó legszorosabb értelmében.

ADAMUS: A test semmit sem tud a fájdalomról. Ez csak az elmében székel. És ez nem csak egy Adamus által kijelentett tény, ez egyben egy tudományos tény is. Ha most rátaposnék David lábára, annak ellenére, hogy egy vastag, kemény cipőt visel, a fájdalom nem a lábában van, hanem az elméjében.

Az emberek nem akarnak fájdalmat. Azt mondják, hogy egészséget akarnak, de ez manapság igencsak megfoghatatlan. Tényleg az. Úgy értem, az emberek egyre több és több betegségtől szenvednek. Ennek oka részben a tömegtudat. Az emberek terjesztik ezeket a dolgokat a rákról és az összes többi betegségről is. „*Ha Cincinnati-ban belélegzed a levegőt, akkor rákos leszel.*” Ilyeneket mondogatnak és akkor az emberek ehhez gyorsan hozzá igazítják magukat. És akkor hirtelenjében sok-sok beteg ember lesz.

Az én...(szünetet tart) Ezzel az állítással még várok.

Oké, lapozhatsz a következő oldalra! Ezek azok a dolgok, amiket az emberek akarnak és a lista még sokáig folytatódhatna. De ez egy elég jó kis lista.

Következő lap. Következő lap.

LINDA: Azt hittem még egyet akarsz.

Mi az, amit a Shaumbra akar?

Még egy oldal. Mit akar a Shaumbra? (a közönség válasza: Ah!) Ah! Rá kellett volna jönnötök, hogy....(valaki válaszol: „Felemelkedést.”) Felemelkedést. Ez jó! Felemelkedést. És mi a fene az a felemelkedés? Az erről a bolygóról való távozás jegye? Mi a felemelkedés?

KERRI: Mi a felemelkedés?

ADAMUS: Mi a felemelkedés?

KERRI: Ú...

ADAMUS: A kamerába beszélj! Több ezren, több millióan néznek most téged. Mi a felemelkedés?

KERRI: A Lelkemhez való csatlakozás ebben az életemben.

ADAMUS: Ezt imádom! Jó.

KERRI: Hogy a Lelkimmel legyek.

ADAMUS: Jó. Jó. Igen. Köszönöm.

KERRI: És ez jobb, ha megtörténik, mert különben neked annyi! (Adamus és a közönség nevet)

LINDA: Ezért most kap egy Adamus díjat?

SART: Persze!

LINDA: A rossz viselkedést is jutalmazzuk?

ADAMUS: Nagyszerű volt. Képesnek kell lennetek a nevetésre.

KERRI: Igen!

ADAMUS: Abszolút!

KERRI: De én komolyan mondtam!

ADAMUS: Komolyan. Oké, ez jó. Felemelkedés. A Shaumbra végre kezdi megérteni a felemelkedést. De meg kell, hogy mondjam nektek, hogy az egyetlen negatívum, amit Tóbiásnak tulajdonítok az az, hogy soha nem beszélt igazán a felemelkedésről. Ezért ez egy kissé homályos cukormázás fogalom maradt. De próbált...

SHAUMBRA 7: (nő) Nekünk tetszett.

ADAMUS: Nektek tetszett. Igen, jó. Felemelkedés. És a Shaumbra kezdi megérteni a felemelkedést.

Létezett erről egy régies elképzelés, ami szerint hirtelen ragyogóvá válsz és szárnyakat növesztasz és felszállsz a Földről az asztrál birodalmakba. Na, ez nem így működik. Ez az egész bibliai... igen és sajnálom Aandrah! Ez az egész leírás, ami Yeshua felemelkedéséről a bibliában található, nagyon magasan túl van értékelve. Eléggé el van túlozva. Visszavitte magával a fizikai testét a túloldalra, de nem volt ott semmiféle hatalmas ragyogás és az angyalok sem énekeltek kórusban hozzá és semmi ehhez hasonló sem történt. Ez talán így nagyon romantikusan hangzik, de valójában nem így történik.

A Shaumbra kezdi megérteni a felemelkedést - az igazi felemelkedést - ami azt jelenti, hogy behozod az isteniségedet, a lelkedet ebbe a tapasztalásba, magadba és többé nincsenek korlátaid és nincs többé elkülönültség. Ez az élő felemelkedés. Köszönöm. Jó.

Ott tartasz?

KERRI: Igen.

ADAMUS: Jó.

KERRI: Ki, én?

ADAMUS: Igen. Tudsz vízen járni?

KERRI: Nem!

ADAMUS: De igen, tudsz! Nyisd ki az ajtót és sétálj kicsit a havon! Abszolút! „*Igen, meg vagyok világosodva!*” ahogy ezt Kuthumi mondta. Igen, meg vagyok világosodva!

KERRI: Oké.

ADAMUS: Abszolút meg vagy világosodva. Tényleg. Csak most már kezdted meg is tapasztalni.

KERRI: Igen.

ADAMUS: Jó,

KERRI: De akkor is el foglak kapni!

ADAMUS: A felemelkedés azt jelenti, hogy sok pénzed van?

KERRI: Nyilvánvalóan nem! (nagy nevetés)

ADAMUS: Oké. Miért ezt választottad?

KERRI: Jaj!

ADAMUS: Miért ezt választottad?

KERRI: Nem. Hol a kézikönyv hozzá? Oké. Hol van az erre való használati utasítás?

ADAMUS: Nem. Nem. A használati utasítást te magad írod meg.

LINDA: Nocsak, nocsak, nocsak!

ADAMUS: Te...igen. Oké, akkor kérném a mikrofont!

LINDA: Megérdemelsz egy mikrofont!

ADAMUS: Igen, hol...Oké, mi volt a kérdésed, csak hogy mindenki hallhassa! Milliók.

KERRI: Nekem nincs kérdésem. Neked volt kérdésed.

ADAMUS: Igen. Akkor tehát hol a te bőséged?

KERRI: Nos, hát itt. Én...nincs itt. Egyáltalán nincs itt.

ADAMUS: Igen. És most meg azt kérdezed, hogy hol van az erre vonatkozó használati utasítás?

KERRI: Igen, hol van?

ADAMUS: Éppen most írjuk meg. Most írjuk meg. Emlékszel mit írtunk le múlt héten? Amit leírtunk a...már régen. Most írjuk. Még nincs meg. Úgy értem még nincs meg fizikai formában, mert most írjuk.

Akkor mi a helyzet ezzel a bőség dologgal? A bőség és a felemelkedés. Ez a két dolog járhat együtt?

KERRI: Nem tudom. Ezt én is sokszor megkérdézem magamtól.

ADAMUS: Igen, igen. És volt részed bőségben?

KERRI: Nagy bőségben volt részem és azt kérdezem: Mi a fene? Hová tűnt?

ADAMUS: Az nem számít, hogy mire ment el.

KERRI: Vagy csak úgy eltűnt, vagy elköltöttem.

ADAMUS: Ami számít az, hogy volt benne részed.

KERRI: Igen.

ADAMUS: Abszolút. És azt hogyan manifestáltad?

KERRI: Hát nem gondolkoztam rajta túl sokat, hogy őszinte legyek.

ADAMUS: Á!á! És hogy jött be az életedbe? A szerencse által?

KERRI: Nem, én teremtettem.

ADAMUS: És hogyan teremtetted meg?

KERRI: Nos, az első nagy tétel esetében, egy pár ember meghalt, úgyhogy ez könnyen ment. (nevetés) És a másodíknál pedig...

ADAMUS: Igen! Igen! Könnyű, de igaz!

KERRI: És aztán bölcsebb lettem. Nem bosszankodtam annyit. Amikor másodjára is megteremtettem, akkor egyszerűen csak szembejött velem. És... teremtettem valamit.

ADAMUS: Oké. Amit tettél, az az volt, hogy amikor egy bizonyos mennyiségű bőség bejött az életedbe - és az nem számít, hogy azért, mert valaki meghalt, vagy az utcán találtad azt a pénzt, vagy a kaszinóban nyerted - akkor megadtad magadnak azt a nyitást a bőségre. Következőleg és ez az egyik legfontosabb dolog és kérlek halld meg, amit most mondok: *Saját magadba fektettél be!*

KERRI: Igen, így volt.

ADAMUS: És most nem azt teszed.

KERRI: Nos....

ADAMUS: Most korlátozod magad....mert az energiádat sok különféle dologba fekteted. És ki áll mindig az utolsó helyen?

KERRI: Én.

ADAMUS: Köszönöm. Igen és ebben nincs semmiféle ítékezés. Ez egy megfigyelés. És ez oly sokatokra igaz és olyan bűnösnek érzitek magatokat, amikor magatokért tesztek meg valamit. Korábban, amikor volt egy kis befektetni valód, akkor magadba, a jövődbe, a valószínűségedbe és a potenciáljaidba fektettél be és az kivirágzott.

KERRI: Pontosan.

ADAMUS: Nos, mikor kezdett el ez nyilvánvalóan elmenni, vagy látszólag eltűnni a valóságodból?

KERRI: Tudod, behoztam egy gyereket a testembe és akkor az elmém közbeszólt és rábeszélte arra, hogy nekem helyesen kell cselekednem.

ADAMUS: Ahogy arra is, hogy sok más helyre fektesd be az energiádat. De...

KERRI: Igen.

ADAMUS: ... ez nem logikus, mert nem gondolod, hogy a gyermeked, akinek olyan sokat adtál, nem gondolod, hogy ő is azt akarja, hogy bőségben élj, mert akkor talán majd nem kell olyan keményen dolgoznia és akkor esetleg, amikor meghalsz, akkor te is ráhagyhatsz dolgokat, pont úgy, ahogy ezt mások megtették neked?

KERRI: Igen, igen. Erről egyébként ő is sokat beszél.

ADAMUS: Igen?

KERRI: Igen.

ADAMUS: Igen.

KERRI: Nem érti ezt a bőség hiánya problémát, amivel szembenézünk.

ADAMUS: Á, szóval beszéltek erről és válaszokat is kapsz tőle?

KERRI: Mindig csak azt mondja, hogy miért nincs ott minden azonnal, amit akarunk.

ADAMUS: Abszolút. De a tény az, hogy ha ezt egyszer vagy kétszer már meg tudtad tenni, akkor újra meg tudod tenni.

KERRI: Igen, ez így van és ez alkalommal az „Ez könnyű lesz” hozzáállást fogom magamnál alkalmazni. Volt egy jó, zsíros kövér csekk a kezemben - Szabvány Technológia - és ehhez az érzéshez visszatérhetek, újra érezhetem.

ADAMUS: Igen!

KERRI: De ez annyira tűnékenyé vált. Észrevettem magamon, hogy képes vagyok félelmet

teremteni. Nagyon könnyen belemegyek a félelembe, de az, hogy belemenjek a bőség érzésébe, hát az egy kissé akadozik.

ADAMUS: Igen, igen.

KERRI: Folyton botladozom.

ADAMUS: Valami meggátol, blokkol téged ebben. De ismételten arra kérlek, hogy menj bele a bőség érzésébe. Ha egyszer már sikerült, újra meg tudod tenni. Ha gondolkodás nélkül sikerült a múltkor, ahogy ezt te magad mondtad az előbb, akkor próbáld meg újra ezt, hogy ne gondolkodj ezen!

KERRI: Oké.

ADAMUS: Akkor most erre vegyél egy mély lélegzetet! (mélyen lélegzik) A tény az - a vicces az egészben az - hogy ezen egy napon mind nevetni fogunk - mert te hatalmas bőségben fogsz élni. Én tudom! (Kerri mosolyog) És majd máskor elmondom neked, hogy mi ennek az oka.

KERRI: Oké.

ADAMUS: De én ezt tudom. Tehát a kérdés az, hogy most akarod, vagy még várni akarsz vele?

KERRI: (hangosan) Most akarom!

ADAMUS: Nos és mihez akarsz kezdeni azzal a sok pénzzel?

KERRI: Tessék?!

ADAMUS: Mihez akarsz...(Adamus mosolyog)

KERRI: Ez még soha nem jelentett problémát! Nő vagyok! Tudom hogy kell elkölteni! (nevetés) Ez nem arról szól, hogy mihez kezdek majd vele.

ADAMUS: Mihez fogsz kezdeni azzal a sok pénzzel?

KERRI: Hogy mit fogok vele csinálni?

ADAMUS: Már megadtam rá a választ.

KERRI: Tessék? Hm....

ADAMUS: Már megadtam a választ. Be fogsz fektetni...

KERRI: *Saját magamba!* Igen!

ADAMUS: Köszönöm! Köszönöm! (a közönség tapsol)

KERRI: Magamba fogok befektetni.

ADAMUS: Ó!Á!

Jó. Oké. Mit akar még a Shaumbra? Most tegyük félre a bőséget. A bőséget.

GAIL: Aludni.

ADAMUS: Aludni.

GAIL: Pihentető alvást akarok.

ADAMUS: Miért? Miért?

GAIL: Mert jó lenne reggel kipihenten ébredni már végre, hogy ne érezzem magam reggel ugyanolyan fáradtnak, mint amikor este lefekszem, vagy megpróbálok elaludni. Mert már évek óta ez megy.

ADAMUS: Igen és sokan...

GAIL: Egész éjjel csak forgolódom össze-vissza.

ADAMUS: Most sokan mások is bólogatnak.

GAIL: Olyan ez, mint...

ADAMUS: .. és azt mondják: Igen, igen! Mi a helyzet akkor az alvással?

GAIL: Nos, hogy képesek legyünk ebben a fizikai valóságban megjelenni az isteniségünkkel együtt, aki meg akar velünk mindent tapasztalni, de mi közben alvástól megfosztottan, kómásan éljük a napjainkat, mialatt azon fáradozunk, hogy a régiből átalakítsuk az energiákat az újba. Tudod, ez azért...

ADAMUS: Ez részben jó dolog.

GAIL: Szerintem meg hatalmas szívás. Már baromira elegendem van abból, hogy képtelen vagyok kipihegni magam alvás közben.

ADAMUS: Ez részben jó dolog, mert amikor tényleg nagyon fáradt vagy, akkor a védekezéseid, a sorompóid leomlanak és ebben az állapotban sokkal nyitottabb vagy. És ez részben ilyenre lett megtervezve - nem én terveztem ezt ilyenre, hanem ti és ez igaz minden Shaumbrára - azért fosztjátok meg magatokat az alvástól, hogy egy kicsit nyitottabbak tudjatok lenni a magasabb gondolatokra, tudatosságra.

Az elme hiszi azt, hogy neki alvásra van szüksége. A testednek nincs olyan sokra szüksége. A szellemi énednek sincs sok alvásra szüksége.

GAIL: Akkor ezt magyarázd meg a testednek!

ADAMUS: Éppen megtettem! (Adamus nevet) A testednek nincs szüksége sok alvásra! (Gail is nevet)

Oké, akkor itt most elárulok nektek egy kis titkot. Van ez a Keahak csoport dolog, amit csinálunk. Nagyszerű a csoport és már nyolc hónapja dolgozunk együtt. Nem beszéltünk erről túl sokat, pedig sok minden történik. Minden szerda este csinálunk egy álom összejövotelt a Keahak keretében. Minden szerda éjjel összegyűjtünk mindenkit és a legtöbb esetben ők azt hiszik, hogy valamiféle titkos ülésen veszünk részt, vagy hogy egy másik univerzum másik dimenziójába utazunk el ilyenkor. Pedig nem ez szokott történni. Ó, persze, beszélünk egy keveset velük, de csak azért, hogy elaltassuk őket.

És akkor egy órán keresztül tényleg alszanak. Tényleg alszanak. Elaltatjuk őket. Egyszerűen csak alszanak a Keahak Házában.

GAIL: A legpihentetőbb alvás számomra ebben a székben történik.

ADAMUS: Abszolút. Igen! Abszolút! Igen, igen!

GAIL: Igen, ez döbbenetes! Mondtam is a mellettem ülőnek, hogy: „*Légyszi, ne engedd meg, hogy elaludjak, előre bukó fejjel, miközben folyik a nyálam!*”

ADAMUS: Ó, ez rendben van! Minket nem zavar. Nem fogjuk rád irányítani a kamerát és a fejedre sem öntünk vizet!

GAIL: Ó, dehogynem! Ismerlek!

ADAMUS: Igen, de, szóval az alvás. Az alvás problematikus. Oka van ennek a sok alvászémi változásnak. Nem fogok most ebbe mélyen belemenni, de majd később meg fogjuk ezt beszélni. És hogy is állunk? Te jó ég, fogy az időnk! De közben mégis rengeteg időnk van.

Akkor jó! Ez jó. Tudjátok, remélhetőleg lassacskán nem lesz nyolc órányi alvásra szükségetek. Ez egy tömegettudati réteg. Amire tényleg szükségetek van, az egy jó pár órányi, megszakítatlan, nem

mentális mély alvás és a probléma az alvásotok kapcsán mindannyiőtoknál az, hogy nagyon, de nagyon mentálisak vagytok. Fáradtan ébredtek. Megpróbáltok rájönni a dolgokra ott kint, a többi birodalmakban. A probléma része az is, hogy még ha sikerrel is járnátok, nehezen tudnátok azt a bölcsességet ide visszahozni.

Tehát a lényeg az, hogy mégis csak itt kellene a dolgokra rájönnötök és nem odakint. És az éjszakai időtöket az igazi alvásra, vagy egy-két új kalandra használjátok fel, ahelyett, hogy csak megpróbálnátok kidolgozni az összes mentális részletet. Igen.

SHAUMBRA 8: (nő) Mit jelent az, hogy igazán jól aludni? Mert nekem ezzel nincs problémám.

ADAMUS: Kitűnő! Kiváló! (nevetés)

SHAUMBRA 8: Akkor ez most probléma?

ADAMUS: Ez most azt jelenti, hogy a hátsó sorban ülők meg fognak dobálni. (nevetés) Ez azt jelenti, hogy megtanultad egyensúlyba hozni ezt a részedet. Ebben az emberi valóságban szükségetek van az alvásra és itt is az a helyzet, hogy nem a mennyiség, hanem a minőség számít. És az is, hogy képes vagy-e megengedni magadnak álm állapotban, hogy ne legyen olyan sok álmod.

SHAUMBRA: Nekem nincs.

ADAMUS: Semmi baj sincs az álmokkal. A helyzet az, hogy folyamatosan, most is, több tucat álmodot álmodsz, aminek nem is vagy tudatában. És amikor aludni térsz, akkor gyakran nagyon mélyen belemerülsz az álmok tengerébe. És ez nem egyenlő azzal, mint amikor alszol.

Attól még lesznek álmaitok, de a koncentráció az alváson legyen - a fizikai megújulásban és a mentális lecsendesedésben.

Biztonságos tér

Képzeljétek el... ezt meg tudjátok tenni! Nem igazán van sok biztonságos tér az életetekben, tudjátok. Az autód talán, de annak meg nekiütközhet egy másik autó. A legtöbbiteknek egyáltalán nincs sehol sem biztonságos tere.

Ezért aztán soha nem lehet részetek igazi pihenésben és megújulásban, mert bárhova is mész, a biztonsági riasztóid mindenhol veled vannak. Még akkor is, amikor a más birodalmakba mész, mert az még az itteninél is sokkal kevésbé biztonságos. Nem teremtetted meg a saját házádat, a te anyagi csendes házádat.

Tóbiás beszélt nektek a házikójáról. Ami gyönyörűség. Nagyszerű munkát végzett a képzeletével és a házikója alakítható, formálható volt. Olyan volt, mint egy vidéki kis házikó egy kora nyári estén. Szépséges volt. Ez volt az ő biztonságos tere. Odajárt és úgy képzelte el, hogy oda csak ő mehetett be, így senki sem zavarhatta ott. És nem félelemből alkotta meg. Hanem azért, mert: „*Ez az én biztonságos terem.*” Ezért létrehozta ezt a dimenziót, aminek a „Tóbiás házikója” nevet adta. Odajárt ellazulni, megújulni és a dolgokat elképzelni.

Valamelyik nap az egyik csoportnak - akikkel éppen beszéltem - azt az ötletet adtam, hogy csináljanak egy weboldalt - hogy csináld meg a saját weboldaladat. Ez manapság gyerekjáték! És ne beszélj erről senkinek! Annyira hozzá vagytok szokva a számítógép használatához, menjetek akkor oda! Lehet, hogy néhányatok számára ez örültségnek hangzik, de menjetek csak fel az oldalatokra! És csak ücsörögjétek kicsit! Tegyetek fel az oldalra szép képeket, ha ez örömet ad nektek. Írogass rövid üzeneteket magadnak! Mondd el magadnak, hogy mennyire nagyon szereted magad! Ez a te biztonságos tere. Vagy csak teremtsd meg ezt a tereket a képzeleted erejével! Képzeld el egy olyan helyet, ami teljesen biztonságos.

Az embereknek nincs meg a biztonságos terük. Ezért is szerepelt az első listánkon a biztonság az első helyen. Így rendkívül nehéz ám megújítani a testedet. Éjjelente egy biztonságos helyre kellene járnod. Ahol igazán aludhatsz - és nem csak álmodhatsz, hanem mélyen aludhatsz. Tegyétek ezt meg! Teremtsétek meg a biztonságos tereteket!

GAIL: Az érdekes az egészben pedig az és tudom, hogy ezzel nem vagyok egyedül, hogy mi azt választottuk, hogy csak a tapasztalásért jöttünk ide.

ADAMUS: Igen.

GAIL: És a legtöbben meg is születünk ide, majd keresztül vergődtünk a tudat dzsungelén, hogy képesek legyünk tovább lépni - és elveztük - többé-kevésbé, gazdagabban vagy szegényebben - ezt a hihetetlenül gazdag tapasztalást.

ADAMUS: Van itt közöttetek bárki is, aki hiányolja a tapasztalást? Akartok még többet tapasztalni ebből?

GAIL: Hát, én már kiégtem ebből a fajta tapasztalásból.

ADAMUS: Hát igen. Már telítődött ezzel. Többet kaptál belőle, mint amennyire befizettél.

GAIL: Igen. De ma már értem, hogy mindent én teremtettem. Én választottam. Nem vagyok áldozat - oké. Ugyanakkor pedig, amit megtapasztaltunk, megéltünk, az jócskán tele volt traumatikus élményekkel - de lehet, hogy ez csak az elmém nézőpontja erről az egészről -, mire végre eljutottunk idáig, - mert mostanra már túljutottunk a traumákon - legalábbis én ezt érzem magamról - és mégis, annak ellenére, hogy most már egy nagyon is biztonságos térben vagyok, ami tökéletesen biztonságos, az elmém egy része mégis mintha azt várná, hogy mikor robban a következő bomba.

ADAMUS: Abszolút. Hányan éreztek még ugyanígy, hogy nem tudni, mikor robban megint a következő bomba? (sokan felemelik a kezüket)

GAIL: Na igen, mintha...

ADAMUS: Bumm! Robbanás!

GAIL: Hogy mikor fog ez az egész megint darabjaira hullani, hogy megint kimáshassak ebből is, csak hogy bebizonyíthassam magamnak, hogy meg tudom tenni?

ADAMUS: És talán lehet, hogy ez még csak nem is a te életeredől szól, csak megnézed a híradót, elolvasod a híreket és szinte már elvársz egy újabb 9/11-et. Na az aztán *mélyen* beültetődött a tömegtudatba.

GAIL: Évek óta nem nézek híradót és nem olvasom a híreket, szóval...

ADAMUS: Jó.

GAIL: Igen. Megteremttem én a magamét bőven. Nincs szükségem ehhez külső eseményekre.

ADAMUS: Egy jó dolgot hoztál fel a tapasztalás kapcsán. Már mind megéltétek ezeket. Tudjátok milyenek is ezek a tapasztalások. Ezt már tanítani is tudjátok. Akkor nem annál a stádiumnál tartotok most, ami már a tapasztalás kezeléséről, vezetéséről szól?

GAIL: De igen!

ADAMUS: Olyan tapasztalatok megéléséről, amit már te akarsz megélni. Nem irányítod azokat, hanem megválasztod őket. És ezek a tapasztalások nem a jó szerencsétől, nem is a sors kezétől és nem is valami ismeretlen istentől származnak, hanem a saját választásod és a két kezéd eredményeképpen.

Hát nem nagyszerű lenne Timothy, ha holnap azt tapasztalnád meg, amit meg akarsz tapasztalni?

TIMOTHY: De igen, egészed addig, amíg én vagyok az első helyen.

ADAMUS: Igen, igen. De oly sokszor az történik, hogy csak belemész a tapasztalásba és valamiképpen beletörödsz a ténybe, mikor reggel felkelsz és kisétálsz az ajtón: Ó, ez egy tapasztalás lesz, de fogalmam sincs, hogy mi. És azt mondják nekem, hogy én teremtem az egészset, de a francba is, bárcsak tudnám, hogy mivel és hogyan. De lesz egy tapasztalásom.

Hát nem lenne fantasztikus? Talán ez egy újabb show vagy könyv témája lehetne: Tapasztalás kezelés. Tapasztalás, választás által. Tapasztalás, csak a tapasztalás kedvéért! Igen! Igen! Jó.

Mit akar még a Shaumbra?

Még pár dolog. El akarom mondani a lényegét. Igen?

DUKE: Az önszeretetet akartam mondani.

ADAMUS: Önszeretet.

DUKE: Mert minden, amiről eddig beszéltünk, az aggodalom, vagy az attól való félelem, hogy mikor robban a következő bomba az életünkben, általában abból származik, hogy hogyan reagálunk arra, amit más emberek gondolnak.

ADAMUS: Abszolút.

DUKE... és mert nekünk ez számít, hogy ők mit gondolnak. Én személy szerint próbálom megérteni és igazán magamhoz ölelni az önszeretetet. Mert szerintem mindez az összes dolog rögtön eltűnik, amennyiben eljutok saját magam igaz szeretetéhez.

ADAMUS: Nagyon jól és nagyon világosan beszéltél. Köszönöm. És nagyon egyszerűen. Abszolút. Önmagad szeretete. Ó, ma kettős feladatod van (mondja Lindának), a mikrofon hordozása és a táblára írás.

LINDA: Ó, ez nagyon szórakoztató!

ADAMUS: Önmagad szeretete - és azt hiszem itt meg is állhatunk egy pillanatra! Hiszen elmondhatjuk, hogy ez az, ami ennek az egészsnek a lényege, magva...és az ezen a bolygón megélt tapasztalásaid közül ez az a rész, amit az utolsó életedre és a Lelkednek tartogatsz. Minden mással foglalkozol addig és aztán szépen megtanulod szeretni magad.

Sok spirituális beállítottságú ember ezen a ponton menekül el - az önszeretet pontján. Sokkal szívesebben tesznek bármi mást, csak ezt nem. Inkább mantráznak a kristályokkal, vagy izzasztó kunyhóban ücsörögnek, vagy bármit szívesebben tesznek - a guruk lábai előtt hajbókolnak - bármit, csak ne kelljen szeretniük magukat. Miért van ez?

Csak vegyetek egy mély lélegzetet! Képzeld el, hogy egy angyal vagy most, ebben a pillanatban! Számodra van ennek egy cseppnyi értelme is, amikor azt látod, hogy az emberek meneküléssel reagálnak arra, amikor azt mondják nekik, hogy „itt az ideje, hogy szeresd magad”?

DUKE: Túlságosan élvezik a játszmáikat!

ADAMUS: Imádják a játszmát! Abszolút! Szeretik ezt az elterelés játszmát játszani, pedig önmagad szeretete pont azt jelenti, hogy elengeded egy csomó régi dolgot magadból. Lényegében azt jelenti, hogy megtanulod átölelni magad, vagyis elfogadni magad. Szeretni magad...és még miért? Miért olyan nehéz ez?

JOANNE: Mert arra tanítottak meg, hogy ne szeressük magunkat.

ADAMUS: Köszönöm.

JOANNE: Hát eddig erről szólt minden.

ADAMUS: Hogy ne szeresd magad. És ez szerinted honnan ered?

JOANNE: A vallásoktól.

ADAMUS: A vallásoktól és azoktól, akik kontrollálni, birtokolni akartak.

JOANNE: Abszolút.

ADAMUS: És azoktól, akik kontrollálni, birtokolni akartak. „*Előbb mások kedvéért tegyél meg mindent. Nem lehetsz önző!*” Tudod, mit mondanak: „*Szeress másokat, de magadat soha!*”

Létezik valahol olyan, valamelyik iskolában tanítják-e - a normál iskolákban - hogy szeresd magad? (a közönség válasza: Nem!) Nem. És miért nem? Mert vannak olyan csoportok, akik erre azt mondanák, hogy ez torz, perverz dolog. Ez tisztátalan dolog. A biblia ellen való beszéd. És, ami mindent visz: Isten ettől nagyon megharagudna!

JOANNE: Ez önző!

ADAMUS: Ez önző dolog, ez maga a gonosz, az ördög, mert csak az ördög mondana ilyet, hogy szeresd magad. És az emberek ezt el is hiszik és el is fogadják. De képzeljétek csak el...képzeljétek csak el egy Új Energiás Iskolát, amit már nagyon szeretnék látni, ahova a gyerekek elkezdenek járni és ahol már rögtön az első órán azt tanítják nekik, hogy szeressék magukat.

Amikor szereted magad, akkor automatikusan együttérző leszel másokkal is. Önmagad szeretete nehéz, mert akkora karma gyülemlett fel - amennyiben sokszor éltél már ezen a bolygón, akkor olyan sok karma gyűlt össze, - erről beszéltünk az elején - hogy nehéz csak úgy hirtelen megállni és nemet mondani az egészre. „*Ebből elég volt!*” Még nektek is nehéz, drága barátaim azt mondani, hogy: „*Nem vagyok azonos azzal a gondolattal, ami éppen most áramlott keresztül a fejemben! Nem vagyok azonos a tegnapi történetekkel!*” Talán azt el tudjátok mondani, hogy: „*Oké, nem vagyok azonos azzal, ami 50 éve történt*”, de aztán meg azt mondjátok: „*Nem lehetek annyira felelőtlen, hogy azt mondjam, hogy az nem én voltam.*” De igen, lehetsz. Mondhatod. Ez egy meghatározó pont. Ez az egyik létező legnagyobb Szeparációs Pont, amikor azt mondod: „*Elég volt! Többé nem járok azon a karma ösvényen!*”

Igen?

GAIL: Szerintem van bennünk egy félelem, mert megtanuljuk szeretni magunkat és ez elvisz minket a végső beteljesüléshez és akkor onnantól mi jöhet még? Tudod és...

ADAMUS: Mi létezhet még ezen kívül?

GAIL: Igen...megtanultam szeretni magam. Teljes vagyok. Nincs szükségem...

ADAMUS: Ez tényleg nagyon unalmas lesz, igaz?

GAIL: Igen.

ADAMUS: Igen.

GAIL: Pontosan. Tehát mindebből a drámából és traumából, amit megteremtettünk az összes tapasztalatunkkal, olyan, mintha azokból táplálkoztunk volna és amikor eljutunk az önszeretet pontjára az életünkben, akkor az olyan érzés, mintha: „*többé már nincs miért lennem*” Szinte egy megsemmisülési ponthoz érünk.

ADAMUS: Abszolút.

GAIL: Igen.

ADAMUS: És ez lényegében egy félelem, amiről beszéltem már egy pár tanfolyamon. Feltettem a kérdést: Miért van az, hogy a Shaumbra nem lép át azon a küszöbön, ami nem engedi a felemelkedést? Miért? És erre rengeteg kifogás érkezett. 20 táblát is tele lehetne írni a kifogásokkal.

De a kérdés az: Nos, ez egy megsemmisülés? Egy véglegesség? Mi fog történni a barátaimmal és a kapcsolataimmal? És különben is, akkor mit fogok egész nap csinálni? Most legalább van céloom, keresek-kutatok. Azt kutatom, hogy válhatok megvilágosodottá. És akkor mihez kezdenék? Egyáltalán beengednének a Bíbor Kör havi összejöveteleire, vagy csak online nézhetném? (nevetés)

Tehát igen, ez ott van. Abszolút. Még egy pár dolog jöhet, mielőtt a lényegre térnék, amit már mindenki nagyon vár. Tudjátok, az online nézők fele már alszik. Már korábban elaltattuk őket. Mikor olyan sokat beszéltünk az alvásról. Ők most szundikálnak és nagyon csendben vannak. Alszanak. Ez jó. Ez jó. Oké.

SHAUMBRA 3: Szerintem önmagunk szeretetét rögtön a szolgálat követi.

ADAMUS: Szolgálat?

SHAUMBRA 3: Szolgálni Gaia-t, az emberiséget, a Minden Létezőt.

ADAMUS: Mennyire akarsz, hogy őszinte legyek veled?

SHAUMBRA 3: Teljesen.

ADAMUS: Teljesen. Egy szart! (nevetés)

SHAUMBRA 3: Nos, magyarázd el!

ADAMUS: Egy határig. És ezt azért mondom, mert ha a szolgálatot az önszeretet után rögtön felírjuk a listára, akkor ez a két dolog megfordul és hirtelen minden a szolgálatról és nem az önszeretetről fog szólni. És arról, hogy: *„Ha eleget szolgálok, akkor talán majd mások szeretni fognak engem és talán akkor majd én is megtanulom szeretni magam.”*

SHAUMBRA 3: De itt arról beszélünk, ha már meg van bennünk a saját magunk felé érzett szeretetünk, nem igaz?

ADAMUS: Igen.

SHAUMBRA 3: Oké. Akkor miért ne követhetné az önszeretetet rögtön a nagyobb egész szolgálata?

ADAMUS: Mondd, téged tényleg annyira foglalkoztat a nagyobb egész?

SHAUMBRA 3: Igen.

ADAMUS: Miért?

SHAUMBRA 3: Szeretem ezt a bolygót.

ADAMUS: Ez igaz.

SHAUMBRA 3: És szeretném látni...

ADAMUS: Igen. Sokat belefektettél ebbe a bolygóba. Abszolút. Bár Gaia távozik.

SHAUMBRA 3: Emberiség...úgy értem...

ADAMUS: Emberiség - mekkora zűrzavar. Micsoda összevisszaság!

SHAUMBRA 3: Oké, akkor ezzel most azt akarsz mondani, hogy nem létezik szolgálat? Hogy az én...

ADAMUS: Nem, hiszen én is szolgálatot látok el.

SHAUMBRA 3: Jó. Akkor magyarázd el!

ADAMUS: Köszönöm. Már vártam, hogy ezt megkérdezd! Egyébként szeretlek, amiért feltetted ezt a kérdést, mert ez az a rész, ahol nagyon sok ember felbosszantja magát a mondandóm miatt és

elhagyják a Bíbor Kört. És persze mindezért Caudre-t és Lindát vádolják - sajnálom - de ez az a rész, ahol megharagszanak, mert annyira nagyon be vannak zárva ebben a régi dologba. Ez is az egyik olyan karom, ami jó mélyen belemar a tömegtudatba - és ez abszolút lószar! Totál lószar!

Ez a bolygó jól van. Mit gondolsz, miért ezzel a mondattal zárom a csodálatos dialógusaimat, hogy: „*Minden jól van a teremtés egészében?*” Ez azt jelenti, hogy egyáltalán semmit sem kell tenned. Mindenki a saját útját járja. Előbb vagy utóbb mindannyian fel fognak emelkedni. Nem miattad és nem miattam, hanem saját maguk miatt. Előbb vagy utóbb az emberiség azt fogja mondani: „*Á, csináljuk másképpen!*” és az, hogy ezt mikor fogják mondani, az se tőled, se tőlem nem függ. Vagyis tőlem igenis függ, mert én már jó régen megtanultam Aandrahtól, hogy legyenek együttérző.

SHAUMBRA 3: Oké, akkor te...veled vagyok ez ügyben.

ADAMUS: Jó. De ezt nem kötelező megtenned.

SHAUMBRA 3: Tehát akkor a Felemelkedett Mesterek, akárkik is ők, nem a szolgálat miatt, hanem az együttérzés miatt jöttek ide. Pont, mondat vége.

ADAMUS: Nem. Ők saját maguk miatt jöttek ide. Még csak nem is az együttérzésért. Egyetlen egy dologért jöttek el ide - a saját szuverenitásukért - mert ennek az egész Földi létezésnek ez a lényege. Előbb vagy utóbb mindenki eljut ide, beleértve ebbe a bálnákat, a delfineket, a dongókat és minden mást is. Minden szépen megtörténik. Már meg is *történt*.

És azért mondom ezt most neked és a lelkednek - mert én nem elkülönülve látlak téged a lelkedtől, hanem együtt - mert te már hosszú idővel ezelőtt a felemelkedést, a megvilágosodást választottad, azt, hogy Istenként ismerd magad, aki nem függ senki mástól és más se függ tőled, (közben valaki másra néz) és tudd, hogy Te is Isten Vagy. Lehetsz Mester. Semminek sem kell lennie. Nem számít.

Az együttérzés annak elfogadása, hogy a másik személy teljesen úgy tapasztalja ezt meg, ahogy csak akarja. Lényegében már mindketten felemelkedtetek. Már ott vagytok. Nincs idő, nincs tér.

SHAUMBRA 3: Igen.

ADAMUS: Tehát már felemelkedtél. És akkor a lélek azt mondja: „*Hű, ez aztán nagyszerű volt, de hogy jutottam el ideig? Milyen bölcsességre tettem szert az út során, a tapasztalásaim által, amíg eljutottam ide, a felemelkedésig?*”

Jelenleg egy beteljesületlen felemelkedésben vagy. Vagyis ez már beteljesült, de annak megtapasztalása, hogy *hogyan* jutottál el odáig - ez teljes mértékben tőled függ. Csak és kizárólag rajtad múlik, hogyan akarsz oda megérkezni. Térden csúszva-mászva? Vagy pedig egy hatalmas, boldog, kiadós mosollyal az arcodon? Nem számít. Nem számít.

Ezzel a lélek igazából nem törődik. A lelked tényleg nem törődik ezzel. Eléghez a pokol kénköves tüzén és a lelkedet ez sem hatja meg, mert ez egy illúzió. Ez annak egy módja, ahogy meg akarod tapasztalni a felemelkedést - bejárhatod a pokol legsötétebb bugyrait, ha azt választod, hogy ebben akarsz hinni. És úgy is megteheted, hogy közben dalolsz és apró kis virágok tetején táncolsz és az őzike is veled énekel. Nem számít. Ez csak egy tapasztalás. Vagy megteheted mindkettőt. Mondhatod azt is: „*Megpróbálom ezt. Megpróbálom azt. A nehéz úton fogom megtenni. A könnyű úton fogom megtenni.*”

Tehát én itt Mesterként látok el szolgálatot. Van egy mondásom, hogy csak egy Mester képes igaz szolgálatot ellátni, mindenki más szolgál csupán. Térden csúszva szolgálnak, elégitenek ki másokat. Egy Mester, amikor ezt tényleg felismeri, hogy: „*Vagyok, Aki Vagyok és semmi más nem számít!*” na akkor a Mester már elláthat szolgálatot, de csak a saját kedvtelése miatt. Ennyi az egész. Ennyi az egész.

És én szeretek szolgálatot ellátni, de ez számomra nem kötelező. És nem igazán számít, hogy most akkor eljöttök ide és meghallgattok engem vagy nem. Tényleg nem számít. Lehetne csak egy ember

a hallgatóság sorában - ez aztán jó móka lenne, nem igaz? - mert nem a végkifejletbe, nem az eredménybe fektetek bele. Azért teszem, mert élvezem. És mert szórakoztat, de tényleg. Úgy értem, nagyon sokat nevetek, amikor nem előttem állok. (nevetés) Jól érzem magam. És azért is teszem, mert olyan sokat utaztunk mi együtt oly hosszú idő alatt és mert mindannyiótokat kedvellek és titeket is mindannyiótokat kedvellek. (mondja a kamerába) Sőt, egészen odáig merészkedek, hogy azt mondom - egészen addig, amíg ezt Linda később nem akarja majd ellenem felhasználni - hogy tényleg szeretlek titeket, mindannyiótokat, kivétel nélkül. Ez Valentin hónap. Ezt el kellett mondanom. (Adamus nevet)

LINDA: Minden szavad fel lett véve.

ADAMUS: Igen, tényleg szeretlek benneteket, de az én szeretetem együttérző. Szívtől a szívig, lélektől a lélekig hatol. És nincs benne sajnálat. Nincsenek rossz érzéseim felétek. Ez móka és azért móka, mert tudom, hogy mindannyian meg fogjátok ezt csinálni. Ez teszi olyan viccessé az egészet.

Van egymás között egy megállapodásunk - ami már nagyon régre nyúlik vissza - amit egyikőtöknek sem kell tiszteletben tartani, de élvezetesebb és örömtelibb, ha tiszteletben tartjátok - hogy tanítani fogjuk egymást. Ti tanítottatok engem a múltban. Tényleg tanítottatok engem és az a minimum, hogy megpróbálok nektek abban segíteni, hogy kinyissátok a szemeteket! Nagy dolog ám kinyitni a szemedet!

Néha Linda azt mondja, hogy talán túlságosan provokatív vagyok. Néha pedig bosszantó. Néha sokkoló dolgokat mondok, de csak azért, hogy végre kinyissátok a szemeteket! A tanfolyam résztvevőinek azt szoktam mondani: „*Remélem úgy távoztok innen, hogy sikerült jól felbosszantanom benneteket!*” mert ez csak azt jelenti, hogy magadra vagy bosszús. És többé már nem elégszel meg a status quo-val. Valaki mondott neked valamit - én csak azt tükrözöm vissza neked, ami egyébként is ott van - hogy egy kicsit felrázzalak titeket, hogy megmozgassalak....

Tehát a szolgálat mókás, de nem arról szól, hogy megmentünk a bolygót. A bolygóval minden rendben lesz. Gaia egyébként is távozóban van. A szolgálat nem azt jelenti, hogy megmentünk meg a bálnákat és a delfineket. Tudjátok léteznek olyan fajok, akik el akarnak most már innen menni. Már nagyon régóta ellátták itt a szolgálatot. Vissza akarnak térni a mennyei óceánokba. Mert az itteni óceánok kissé szennyezettek.

Élnek energia őrzők, őslakos törzsek ezen a bolygón, akik készen állnak, nagyon is készen állnak és rettenetesen el vannak már fáradva. Ők azért vannak itt, hogy őrizzék az energiát. Már annyira nagyon vártak benneteket, hogy gyertek és mozgassátok meg az energiát és legyetek ti az energia. Már évszázadok óta ezt teszik. Édes istenem, vannak közöttük olyanok, akik már Atlantisz óta itt vannak, mantrákat mondogatnak és füstöt eregetnek - tetszett a mai videó - és csak várnak és őrzik az energiát. Nagyon örülnek nektek.

Tehát felírhatjuk ide a szolgálatot, de legyetek egy kissé óvatosak ezzel kapcsolatban. Ez könnyen elterelhet benneteket. Előbb magadat szolgálj és csak ezt követően beszélj másnak a szolgálatról. Oké, köszönöm. Köszönöm, hogy megengeded, hogy nyílt lehettem. Köszönöm. (némi taps) És kapsz egy Adamus Díjat kedvesem, ami értékesebb az aranyból. Bizony. (Adamus nevet)

LINDA: Te legendás alak vagy.

ADAMUS: Hű, egy kicsit későre jár és Cauldre arra figyelmeztet, hogy már csak kevés időnk maradt, térjünk is akkor rá a lényegre. Persze ezt a listát is lehetne még a végtelenségig folytatni. Mit akar még a Shaumbra?

KERRI: Szexet.

ADAMUS: Megtennéd, hogy felállsz? Szexet akar. Kérném, hogy az összes kamera őt vegye és most szépen váltsa át a kép Joe-ra! (nagy nevetés, mert Joe Kerri társa és azt mondja: Hazudsz! -

Kerri pedig védekezik) Ó, hogy a Shaumbra nevében szóltál! A Shaumbra nevében és nem a magad nevében! Oké. Szex. Igen. Szex. Ez előhoz egy fontos dolgot.

KERRI: Észrevettem, hogy sokat beszélsz róla.

ADAMUS: Ez egy jó dolog. Szex.

És most jöjjön egy kihívás a Shaumbra számára!

SART: Egy szart!

ADAMUS: Ó, szart! (nevetés) Tudtam, hogy végszóra megérkezel. Megtanulod, hogy a tökéletes időben szólj. Egy kihívás jön a Shaumbra számára!

Tóbiásnak volt egy fantasztikus tanfolyama - a Szexuális Energia Iskola - ahol önmagad szeretetéről beszélt. Arról, hogy szeresd magad! Képes vagy megérinteni magad? Képes vagy örömet szerezni magadnak? Egyesek ezt maszturbációnak nevezik - hm, furá szó erre - de képes vagy-e így szeretni magad és megadni magadnak azt a végső orgazmust, amibe benne foglaltatik a fizikai tested, az elméd és a szellemed? Igazából ez a titka annak, hogy behozd ide a Szellemedet. Nem a másikkal való szeretkezés, hanem a magaddal való szeretkezés.

De...(suttogva) látjátok milyen csönd lett hirtelen? „*Erről inkább ne beszéljünk!*” Vagy egy páran meg azt mondják: „*De beszéljünk csak erről bővebben!*” (nevetés) Ez egy elég furá egyensúly, mert az egyik oldalról a másikra ugrál. „*Bárcsak többet beszélne erről!*” „*Istenem, fejezze már be, nem bírom ezt hallgatni! Nagyon örülök, hogy ma online csatlakoztam. Miért is jöttem volna ide fel? Ezért, hogy az önkielégítésről beszéljen itt nekem?*”

Szeretkezz magaddal, élvezd, hogy megérinted a saját testedet, még az elmédet is élvezd! Élvezd a gondolataidat, merülj bele a gondolataidba - á, na ez majd behozza ide az isteniségedet - ez, egy ízletes étel, egy finom bor és az ehhez hasonló összejövetelek. Ezek azok a dolgok, amik be fogják ide hozni az isteniségedet.

A cső

Még sok dolgot felsorolhatnánk itt. De ezt meghagyjuk egy másik alkalomra. Beszélni akartam a csőről, a csomagolópapírról. A múlt hónapban kezdtünk erről beszélgetni és ez az alap. Ó, mondjuk megint egy pohárköszöntőt! Ja, hogy megittátok az összes borotokat! Aha! Aha!

Áldomás az Életre. Az Életre - az élet illatára, egy kis kortyot....Ááá!

Múlt hónapban beszéltünk a csőről! Kérném Lindától azt a csomagolópapír tekercset, mert az olyan nagyszerűen szimbolizálja ezt!

Ti a csőben vagytok, a csőben éltek. A cső nagyon lineáris. Ahogy ezt a múlt hónapban is elmondtam, ennek a csőnek a belsejében éltek és mit láttok onnan? Egy ronda kartonpapírt, ami szürkés-barna, drapp színű, ami nem túl inspiráló. Ez a cső képviseli az ösvényeteket, az utatokat. Ez az út, ahogy ezt ti innen belülről látjátok, az életetek ösvénye, a karmátok ösvénye, az őseitek útja. A tömegettudat ösvénye és ezek azok, amik leküldenek titeket a csőbe. (nevetés) A szó legszorosabb értelmében ez küld benneteket a csőbe.

Azt emberek azt gondolják, hogy ki akarnak jönni a csőből, de amikor tényleg ott van számukra a lehetőség, az alkalom, akkor mégsem teszik meg. Ők igazából csak egy kicsit nagyobb csövet akarnak és tudni akarják, hogy mi áll előttük a csőben - ami némiképpen butaság. Az előrejelzések, a jóslások és a próféciaik - mind hatalmas ostobaságok. Máris elmagyarázom.

Tehát a csőben éltek le az életüket, majd meghalnak, de igazából ezzel sem kerülnek ki a csőből a szándékaik és a céljaik miatt, majd innen újra visszainkarnálódnak és tovább folytatják az

ösvényüket a csőben. És ezt nyugodtan elképzelhetitek úgy, hogy egyik csövet követi a másik, utána megint egy másik...és így tovább.

És érzéketlenné válnak. Lekorlátozzák a saját gondolataikat és a képzeletüket és ötleteiket azért, hogy alkalmazkodni tudjanak a csőhöz és soha nem jönnek rá, hogy a cső külső felületét egy csodálatosan szép papír borítja. És soha nem ismerik fel, hogy mennyivel több minden létezik a csővön kívül.

Ha ez a cső fel lenne most ide függesztve a levegőbe és ott lebegne, akkor látnátok, hogy milyen kevés dolog van a csővön belül és milyen sok minden van körülötte és az élet is ehhez hasonló.

Ami ezt a csövet a helyén tartja, ami csőként láttatja ezt, az az idő, a tér és a hitrendszer. De elsődlegesen az idő és a tér. Ez tartja csőként a csövet. Ez fenntartja mindannyiátok számára annak az illúzióját, hogy ez itt van.

Ez tényleg...úgy értem, ez tényleg itt van, de álljunk csak meg egy pillanatra! Sokkal, de sokkal több minden veszi körül - ez a terem, ti és ha még az ajtót is kinyitjuk, akkor ennél is sokkal több minden. Hát az élet is ehhez hasonlatos.

Titeket is a tér és az idő tart a helyeteken. Van egy-két más tényező is, de ezek az elsődlegesek. Tehát ahhoz, hogy túlterjedj ezen a csővön, el kell engedned az időt és a teret. Nem elpusztítani kell, nem megtagadni kell, hanem el kell engedned ezek szoros fogását. És barátaim, ez bizony kihívásokkal jár, mert ez annyira sűrű. És annyira elhittétek ezt. Órákat viseltek a kezetek. Fizikai testben vagytok. Az időnek és a térnek a részei, termékei vagytok.

Tehát túl fogunk lépni ezeken a tényezőkön. Ez nagyon...ez egy tapasztalás lesz - így tudom a legjobban megfogalmazni - mert ez hatással lesz az elmédre, a gondolataidra, a testedre és arra, hogy hogyan fókuszáld magad bele a valóságba. Ezeket mind le fogja dobálni rólad. De ki fogunk lépni a csőből.

Ismételten, nem fogjuk azt lerohanni. Nem fogjuk felrobbantani, mert ez a valóság része. De mindössze egy apró kis része. Akkor mit teszünk? Ugyanazt, amit megtettünk azokkal, akik ma online csatlakoztak hozzánk - és nagyon sokan vannak - megkértem őket arra, hogy terjedjenek a székükön túlra. Nem arra kértem őket, hogy hagyják el a széküket, vagy hogy vetítsék ki magukat, hanem arra, hogy terjesszék ki ide magukat.

Tehát túl fogunk terjedni a csővön, az idő és tér erőin.

Álljunk meg egy pillanatra! Milyen lenne - ez jól hangzik és ez egy tapasztalás lesz - de milyen lenne az élet idő nélkül? (valaki azt mondja: Jó!) Jó - egészen addig, amíg reggel ki nem kelsz az ágyadból, mert mindenki más az időben él és nem annyira kedvelik, amikor elkésel a megbeszélte találkozóról. Nem igazán kedvelik, amikor az esszenciád felbukkan a jövőből az ő jelen valóságukban, pedig ekkor ez fog történni. Hirtelenjében annyira kiterjedsz, hogy az idő egyáltalán nem fog számítani.

És onnantól kezdve a dolgok többé már nem egysíkú mozgásban történnek. Hanem egyszerre, egy időben. Ahogy ezt már korábban is említettem, a földi birodalmakon túl nem létezik az idő. Az angyali birodalmakban nem létezik az idő. Létezik a tapasztalás fejlődése - a tapasztalás progressziója - de ez nem egy lineáris progressziót jelent. Hanem a tapasztalás fejlődését jelenti.

Milyen is az, amikor túllépsz az időn? Mik az emberi aggodalmak az időn való túllépés tekintetében?

JEAN: Zavaros.

ADAMUS: Zavaros. Elképesztően zavaros. A bioritmusotok az időhöz lett beállítva. Ott vannak nektek a nappalok, az éjszakák, a fény és a sötétség. Ez a csőben van. Ez bele lett gyömöszölve a csőbe az összes többi jellemzővel, tulajdonsággal együtt és ezért, amikor túllépsz az időn, az

nagyon, de nagyon összezavar. Rendkívüli módon. És mi történik olyankor, amikor a dolgok összekuszálódnak egy átlag ember esetében - amit az első listára írtunk fel - mi történik akkor, amikor a dolgok összezavarodnak?

SHAUMBRA 9 (nő): Akkor jönnek a pszichotróp drogok.

ADAMUS: (nevetve) Ez részben igaz. Pszichotróp drogok, félelem, személyiség elvesztése. A személyiség elvesztése. Amikor kábult vagy, ahogy ezt egy páran megéltétek, akkor hirtelen erősen szédülni kezdtek. És olyankor mit próbáltok tenni? Visszatértetek a személyiséghez. Visszatértetek az időbe és a térbe. Visszatértetek a régi énetekhez.

Egyetlen egyszer is megengedtétek magatoknak, hogy tényleg nagyon szédüljete? Az nem számít, ha lezuhansz a padlóra. Csak engedd meg. És általában nem esel el. Nem zuhansz a padlóra. Kissé kiterjedsz.

Mi van még, amikor túllépsz az időn?

SHAUMBRA 10: A kontroll elengedése.

ADAMUS: Á, ez jókora falat - mert annak ellenére, hogy az idő kontrollál téged, ez itt a csőben van így. Azt hiszitek, hogy ti uraljátok az időt. Hát egyáltalán nem, de ez egy probléma. Jó. Jó.

Valami más? Más probléma? Mi történik akkor, ha elengeded az időt? Többé semminek sem lesz értelme. Ez a zavaros rész, a kontroll mentális elvesztése. Többé semminek sem lesz értelme. Egy bátor ember kell ahhoz, hogy túllépjén az időn.

Ez nem egy olyan dolog, amivel fel kellene, hogy vegyétek a harcot. Nem kell kitörnötök az idő fogságából! Hanem kiterjedtek az időn *keresztül*. Nem kell legyőznötök az időt. A régi Misztérium Iskolák módszerei elavultak. Sok mindent tettünk és sok tanfolyamot tartottunk annak idején a Misztérium Iskolákban azért, hogy bizonyos dolgokat legyőzzünk. De az időt nem kell legyőzni. Az időt el kell fogadni a maga paraméterein belül, azzal a megértéssel, hogy rengeteg minden létezik az időn túl.

Az időtlen valóság egyfajta móka. Az időben lévő valóság is lehet móka, lehet egy hatalmas tapasztalás, de ti már készen álltok arra, hogy kitörjete az időből.

A tér a másik dolog. Mi itt most a térben vagyunk együtt. A testetek a térben tartózkodik. Létezik egy fókusz egy energia ponton és ez az, ami létrehozza a teret és a dimenziókat. Mi történik akkor, mikor kilépünk a térből?

SHAUMBRA 11 (nő): Örület.

ADAMUS: Igen, ez is összezavar. Abszolút. Teljes mértékben. Félelem a fizikai megsemmisüléstől. Félelem attól, hogy... (valami berendezés váratlanul a földre zuhan, Adamus nevet) (valaki mondja: Pont időben) Igen, pont időben.

A tér. Amikor elveszíted a tér kontrollját, akkor a legnagyobb félelmed az lesz - és ezt láttam mindenkinél, akivel ezzel együtt dolgoztam - hogy az kiszolgáltatottá tesz majd téged az interdimenzionális kísértetekkel szemben. Jelenleg a térben vagy. Nem állítanám, hogy ez biztonságos, de a térnélküliségnél biztonságosabb. Tudod, hogyan kell ezt kezelned, kontrollálnod, hogyan kell benne működnöd, de egyszeriben csak tér nélkül találod magad. Hirtelen ezen az idegen környéken vagy és aggodalommal tölt el, hogy a gonosz most le fog téged győzni - a sötét erők, a démonok, a rossz lények - és ami még ennél is sokkal rosszabb, hogy - a te lényeid, a te démonjaid fogják ezt veled megtenni.

Látjátok, itt, ebben a térben, ebben a csőben, valamiféleképpen képes vagy kezelni a démonjaidat, mert azok azért némiképpen a csövön kívül köröznnek, vagy legalábbis te ezt hiszed. Ezért aztán valahogy elboldogulsz a kezelésükkel. De abban a pillanatban, amikor túllépsz a téren, akkor

hirtelenjében ugyanabban a nagy medencében találod magad, ahol ők is vannak, ugyanabban a nagy dimenzióban.

Ezért sok aggodalom, sok problémázás előzi meg a csövön való túllépést. De szerintem ti erre készen álltok. Próbáljuk meg! Próbáljuk meg!

A csövön túl

Maradjunk meg az egyszerűségnél! Először is hozz egy választást és ha nem akarsz ezt most megpróbálni, akkor ne tedd! Később is megteheted. A következő életedben! (Adamus nevet)

És ez annak felismeréséről szól, hogy biztonságban vagy. Biztonságban vagy. Veszel most egy mély lélegzetet és kiterjedsz... egyszerűen csak túlterjedsz a csövön. Nem a csövet terjeszted ki. Ez az, amit az emberek akarnak. Emlékeztek a listára? Az emberek csak egy kicsit szebb, nagyobb csövet akarnak, kevesebb fájdalommal persze, de attól még ott akarnak maradni a csőben.

A Shaumbra azt hiszi, hogy ki akar lépni a csőből, de fogalmuk sincs róla, hogy mi a fene az a cső egyáltalán, vagy hogy az minek van itt és hogyan lehet abból kilépni. Ezért aztán állandóan magukkal hurcolják azt a csövet és arról álmodoznak, hogy kilépnek belőle, de igazából nem lépnek ki. Értitek? Ők a csövön belül álmodoznak erről és ennek lényegében nagy értéke van. Ez hozott el minket erre a pontra. De akkor most próbáljunk meg kiszállni belőle!

Arra kérném John-t, hogy játssza le nekünk azt a csodaszép zenét, ami a szünetben szólt. Igen - mert a zene mindig szép, mert az elmének azt kell gondolnia, hogy csinál valamit és így hallgathatja a zenét - akkor most terjedjünk ki a csőből, a térből és az időből, azokból az elemekből, amik nagyon bent tartanak titeket a csőben. Igen, a hitrendszerek és a többi dolgok is bent tartanak, de az idő és a tér jellemzői azok, amik tényleg itt tartanak titeket. Akkor terjedjünk ki a csövön túlra!

Vegyünk egy mély lélegzetet... és kérnénk a zenét!

(szünet)

Hogyan? Nos, egyszerűen csak hozol erre egy választást. Talán érzed, ahogy lebegsz.

(megszólal a fuvola zene)

Érzed a csövet...á, fuvi-csövi zene! Jó!

(szünet)

A tér és az idő - azok az elképzelések - amikbe beleegyeztél... amit megengedtél. De most már itt az ideje, hogy legalább tegyél egy próbát... hogy legalább érezd milyen is ezen a csövön kívül lenni.

(szünet)

Nem véletlenül használom ezt a csomagolópapír tekercset, hanem azért, mert hatalmas ajándék a csövön belüli létezés, hatalmas ajándék a tér és az idő megtapasztalása... hatalmas ajándék, hogy idenfókuszálod magad...

(szünet)

Az is egy ajándék, hogy képes vagy ezen túllépni, amikor csak ezt választod... amikor ezt választod. A saját akaratodból. A saját akaratodból tartózkodsz a térben és az időben és a saját akaratodból túlléphetsz rajta.

(szünet)

Képes vagy kiterjeszteni a tudatodat, a fókuszodat...

(szünet)

Amivel megadod magadnak a szabadságodat lényegében.

(szünet)

Ez ennek a lényege - a térben és az időben való létezés szabadsága és az azon való túllépés szabadsága.

(szünet)

Hogy szabadon megválaszthatsz bármilyen energiát, amikor csak akarsz.

(szünet)

Vegyél egy mély lélegzetet....a biztonságos térben...az időn túl...

Mi az idő? Csak egy mértékegység.

A téren túl...

Mi a tér? Csak egy fókusz pont. Tehát túllépünk a méréseken, a fókuszáláson...

(szünet)

Azért csinálom ma ezt meg veletek, mert az isteniség, a lélek időtlen, nélkülözi a teret. Tényleg szabad.

Ha ezt most megtesszük, ha kiterjedünk a csövön túlra, akkor elkezdheted magad a saját lelkedként megtapasztalni. És így túllépsz azon, hogy mindössze emberként tapasztalod meg magad.

És csak egyszerűen „vegyél egy mély lélegzetet...vegyél egy mély lélegzetet”....miközben ezt az egyszerű gyakorlatot végezzük, mert ez lehetővé teszi számodra, hogy tényleg úgy érezz, ahogy a lelked érez.

Azt már tudod milyen érzéssel járnak az emberi érzések, de az időn és a téren túl van az, ahogy a lélek érez.

Vegyél egy mély lélegzetet Á, mekkora szabadság! Micsoda felismerések a lelked számára!

(szünet)

Tudjátok, ez a lélek én úgy szárnyal, mint egy madár! Egyszerűen, elegánsan. Nincs bezárva semmiféle csőbe vagy kalitkába. Nem ismeri az időt. Nem ismeri a teret. Csak önmagát ismeri, csak a saját szeretetét ismeri. És amikor megengeded magadnak, hogy kiterjedj a csövön túlra, akkor elkezdted megérteni magadat, a lelkedet.

(szünet)

Vegyél egy mély lélegzetet...

(szünet)

Lélegezz mélyen...

(szünet)

.....a csövön túl...

Micsoda remek elképzelés ez, hogy képes vagy a csövön belül élni, megtapasztalni ezt a csomagolópapírba burkolt csövet, amikor csak akarsz és közben képes vagy rajta kívül lenni - vagy egyszerre mindkettőben. Ez az igazi kiterjedés - amikor mindkettőben vagy egyszerre.

Akkor most arra kérnék titeket, hogy lassan, óvatosan, szelíden nyissátok ki a szemeteket! Az nem érdekes, hogy mit láttok meg abban a pillanatban, amikor kinyitjátok a szemeteket, de hozzátok ide

magatokkal ezt az időtlen, teret nélkülöző valóságot. Könnyebb ezt csukott szemmel érezni. De most akkor képesek vagytok arra, hogy itt legyetek, vagy ahol éppen vagytok, nyitott szemmel és egyben a téren és az időn túl?

Attól még ugyanúgy megtapasztaljátok ezt az emberi valóságot és ezt a hírhedt csövet és közben tartózkodhattok a téren és az időn túl is - mindezt egyszerre. Ez a lélek tapasztalás - a lélek-ember tapasztalás - amikor mindkettőben egyszerre tartózkodsz, képes vagy élvezni ezt a valóságot és nem kell becsuknod a szemed ahhoz, hogy képes legyél túllépni a téren és az időn, mert képes vagy ezt nyitott szemmel megtenni.

És ha most megkérhetnélek titeket, legyetek szívesek álljatok fel! (a közönség lassan feláll)

(szünet)

Folytassátok a légzést! Jaj, ne szippantsátok vissza ide a csőbe magatokat - lélegezzetek tovább! És akkor most sétálgassatok egy kicsit! Sétálgassatok, de ne beszéljétek közben! Csak sétálgassatok! Most az időben és a térben sétáltok, de közben az időn és téren túl is érzitek magatokat.

(szünet, a közönség tagjai lassan sétálgatnak a teremben)

Most kezdjétek ehhez hozzászokni, nyitott szemmel sétálgassatok, érezzétek a cső valóságát - mindenholnan körbevesz titeket, ne tagadjátok ezt meg - de itt van ez az időtlen, teret nélkülöző valóság is.

Láthattok színeket. Ne menjétek neki a másoknak! Egyébként az sem baj, ha ez megtörténik. Az összes csöves dolgot teszitek, de közben mégis megengeditek magatoknak, hogy kiterjedtek maradjatok a csövön túl is...

(szünet)

... mind a kettőt csináljátok egyszerre, egy időben. És ez fontos, mert sokszor be tudtok menni egy megváltozott állapotba, de ez teljesen más. És bármikor leülhettek, amikor csak akartok, vagy akár lebeghettek is, ha annyira meg vagytok világosodva.

(szünet, amíg a közönség leül és a zene elhallgat)

Oké, rendben. Köszönöm. Köszönöm.

Ez csak egy egyszerű - rendkívül egyszerű - gyors, praktikus gyakorlat. És ha most azt mondod magadnak: „*En semmit sem éreztem*” akkor csak vegyél egy mély lélegzetet! Éreztél, csak még nem tudod, hogyan jöjjél rá erre. Még nem tudod mit is tapasztaltál meg.

De próbálkozzatok ezzel! Legyetek játékosak! Próbáljátok meg! Otthon is végezzétek ezt a gyakorlatot! Ez a cső integrálása, a csövön való túllépés, mindez egyszerre. Embernek lenni, Szellemnek lenni - mindezt együtt, egyszerre. Nincs többé elkülönültség.

Ma beszélni akartam a...lényegében nem jutottam el a fő mondanivalómhoz, ezért ezt el kell halasztani a következő alkalomra.

Még többet az alvásról

Apropó, lenne itt még egy dolog az alvással kapcsolatosan. Sokszor, amikor alszotok, igazából nem alszotok. Hanem aktívan álmodtok. Egy nem fizikai létállapotban tartózkodtok a csőben. Megpróbáltok mindenre rájönni és megpróbáljátok kiigazítani az aspektusaitokat. Megpróbáljátok megtalálni a megoldásokat a hétköznapi aggodalmaitokra, a többi emberrel való kapcsolatotokra és ez rettenetesen fárasztó tud lenni, mert még ekkor is ugyanúgy a csőben tartózkodtok, csak közben alszotok.

Az igazi alvás az, amikor bemész ebbe a kiterjedt állapotba és ez tarthat akár öt percig, vagy pár óráig. És ebben az igazi alvási állapotban nincs ez a sok aktivitás. Az igazi alvás állapot nem fókuszál az álmokra. Nem ekkor próbálsz megoldani a dolgokat. Az igazi mély alvás - ahogy ezt egy pár Keahak-os már kezdeni megérezni - az, amikor többé már nincsenek aggodalommal teli álmaik. Amikor végre már nem azt akarják kitalálni, hogy mi fog történni az életükben.

Előre tekintés

A jövő hónapban folytatjuk ezt a megbeszélést. Sajnálom, elkezdek beszélni és annyira tudom élvezni... mert ma egyébként a valószínűségekről és a potenciálokról akartam beszélni. De ebbe még csak bele sem kezdtünk. Ez egy újabb két óra.

SHAUMBRA 12 (férfi): Majd ma éjjel.

ADAMUS: A valószínűségek és a potenciálok. De mondok egy-két lényeges dolgot a jövő havi megbeszélésünkhöz.

Amikor a csőben vagy, akkor nem túl sok potenciált látsz. (a csomagolópapír tekercset a szeme elé tartva nézi a közönséget), mert látjátok, ez igen csak korlátolt. Nem látjátok azt a sok-sok nagyszerű...látjátok a szememet ezen keresztül? (Adamus a csövet a szeméhez tartva néz bele a kamerába) Nem látjátok ezeket a fantasztikus...ez jó lenne a videóba. Ez önmagában egy YouTube (*A tube szó jelentése: cső - a ford. megj.*)(nagy nevetés)

Na látjátok, ezért jövök én el ide - csak, hogy magamat szórakoztassam.

Tehát amikor a csőben vagy, akkor nem igazán látod a valódi potenciálokat. Csak a csöves potenciálokat látod. Csak azt látod, ami már itt lebeg ebben a tér-idő atmoszférában. Nem látod mi van a csövön kívül.

Tehát a potenciálok nagyon, rendkívüli módon korlátozottak és sokszor, amikor a potenciálokról beszélek nektek, igazából nem is értitek azokat, mert csak azt látjátok, ami a csőben van.

És akkor ezeket összekötitek a valószínűségekkel és ahogy már korábban is elmondtam, nem kell ahhoz látónak lenned, hogy előre láss bizonyos dolgokat, mert 66% esélye van annak, hogy az időjárás holnap is ugyanolyan lesz, mint ma volt és 92% az esélye annak, hogy a jövő hét is pontosan olyan lesz, mint a múlt hét.

Folyton ugyanazokat a dolgokat teszitek megszokásból. Felkeltek, ugyanazok a mintáitok, a szokásaitok. Magas a valószínűsége annak, hogy a teremben élő nők körülbelül 77 és fél évig fognak élni, míg a férfiak kevesebb ideig, kb: 70-71 évig. Ennek igen magas a valószínűsége. Ezért aztán könnyű előre látni a dolgokat, mert az emberek a csőben élnek. És ahhoz, hogy megtudd, mi fog történni, csak bele kell nézned a csőbe. Már az egész le van fektetve. Minden a tegnapi történten alapul.

Ezért nagyon könnyű megjósolni, hogy mi fog veled történni a következő életedben. Pontosan ugyanaz, ami ebben az életedben történt. Ó, talán másmilyen lesz a külsőd, talán más lesz a neved, talán más technológiák vesznek majd körül, de attól még ugyanabban a nyavalyás csőben fogod élni az életed. Ezért igazán rendkívül könnyű megjósolni, hogy mi fog történni.

Ó persze, hát apróbb változások azok vannak - apró változások - de azok nem jelentősek. Hozzáadsz a csőhöz, de az nem igazán változik ettől.

Mi fog történni, ha lefogysz? Már most megjósolom - nem azért, mert annyira okos vagyok, hanem a valószínűségek miatt - vissza fogod hízni a leadott kilóidat, sőt valamivel többet fogsz visszahízni, mert rosszul csinálsz az egészséget.

A kapcsolataitok... nem akarok itt most senkire sem ujjal mutogatni. Óvatosnak kell itt lennem. -

„Rám nézett, amikor azt a dolgot mondta?” Nem. Mindenkihez szóltam. A kapcsolataitokban mindig ugyanazok lesznek a problémáitok. Ha ejted a jelenlegi kapcsolatodat, akkor is ugyanaz a „csöves” kapcsolatod lesz legközelebb is, mint korábban. Ez csak folytatódni fog.

Miért? Mert kényelmes nektek a csőlakás. Nagyon megszoktátok ezt az időt és a teret. Igaznak fogadtátok el ezeket az elemeket - konkrét, sziklaszilárd igazságnak - és azt hiszitek, hogy nem tudjátok hogyan kell ezeken túllépni és ez itt tart benneteket.

Az én munkám, a szolgálat jó érzést ad nekem, hogy kiszedjelek titeket innen és végre megtapasztalhattátok, hogy milyen is ez. És akkor meghozhatod a döntésedet. Továbbra is itt, ebben a csőben akarsz élni? Vagy a csövön kívül? Vagy egyszerre mind a kettőben? (valaki azt mondja: Mind a kettőben.) Mindkettőben.

Akkor most igyatok még egy kortyot az italotokból, mindegy mi az. Még egy kortyot - az Életre! Az élet nagyszerű potenciáljaira! És a kevesebb valószínűséggel bíró életre!

És jöjjön az emlékeztetőm: Minden jól van a teremtés egészében.

LINDA: És ez így van.

ADAMUS: Kivéve, hogy azért a francia bor jobb lett volna. Au revoir, drága Shaumbra a következő hónapig.

(Fordította: Telegdi Ildikó - telegdiildi@globonet.hu)

Megjegyzés: Aki úgy érzi, hogy szívesen támogatná anyagilag is a Shoudok fordításainak munkáját, az alábbi bankszámlaszámon megteheti:

Telegdi Ildikó OTP BANK Rt. 11773339-00984762

Minden eddigi és ezt követő felajánlást előre is szívből köszönök: Telegdi Ildikó

(Fordította: Telegdi Ildikó - telegdiildi@globonet.hu)